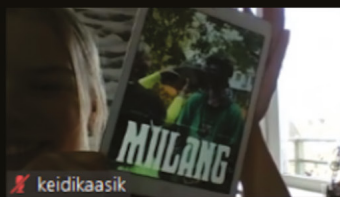
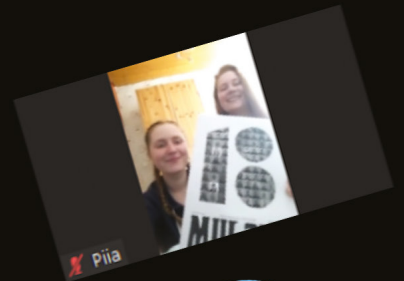
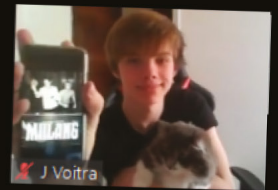
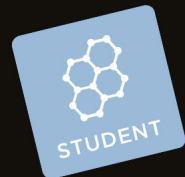
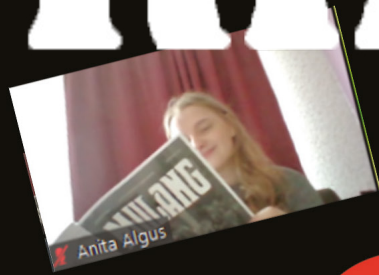

MILANG

VIRTUAALKODANIKUD

SIRELY VERI
peatoimetaja

Tahes-tahtmata oleme sunnitud elama virtuaalmaailmas. Igal hommikul tõuseme üles, avame arvutiekraani ja siseneme „koolimajja”, mis on tulvil uniseid koolikaaslasi ja õpetajaid. Koolipäeva õhtuks on silmad arvutiekraani jõllitamisest punased ja väsinud, kuid mida enam aeg möödub, seda rohkem hakkame harjuma mõttega, et selline ongi meie tänane argipäev. Muuseumid, raamatukogud, kohvikud ja teatrid, kuhu põgenedes võis tavapäeval hetkekski unustada kõik muremõtted, on samuti oma tegevuse ajutiselt interneti koondanud. Kogu maailm peitub väikeses aparatuuris. Ehk on hetkel niimoodi siiski parem. Ka ajalehti, ajakirju ja raamatuid sirvivad paljud inimesed veebis või kuulavad heliraamatutena, olgu see siis vabatahtlikult või viimase väljapääsuna. Üheks selliseks leheks on ka meie oma Miilang. Kui tavaliselt täitub trükisooja-

de Miilangute ilmumisel aatrium ärevate õpilastega, siis täna avavad nad lehe internetis pdf-failina, tundmata värsket trüki lõhna ning jagamata esmamuljeid kõrval istuvate sõpradega. Hetkel peame kõik toime tulema veidi teistsuguste oludega, tundmata lehe trükisoojust ja libedaid paberilehti käte vahel. Ometi on võimalik tekitada endale lugemiseks sobiv õhkkond: avada leht, seada end toolile mugavalt istuma, teha teed või kohvi ning nautida värsket lugusid koolielust, olgugi et digitaalselt. Seda võib võtta ka kui valmistumist tulevikuks, mil tõenäoliselt suurem osa trükistest täielikult veebikeskkonda kolivad. Internetistumine, mis on kestnud juba aastaid ja aastakümneid, on meile tänapäeval muutunud tavapäraseks. Aeg, mil vahendatud suhtlus toimus vaid paberikandjal, reklaamid ja ajalehed toodi postkasti paberikujul ning elavates järjekordades

pidi ootama tunde, et ihaldatud piletit soetada, elab tänavu edasi vaid eakate kodanike mälestustes ja filmilintidel. Virtuaalsest suhtlemisest ja identiteedist, veebipõhisest kirjandusest ning ID-kaartidest võisid inimesed tollal vaid unistada, ent tänapäeva virtuaalkodanikud ei suudaks nendeta ilmselt oma elu ette kujutada. Mõelgem vaid, kui ei oleks veebikeskkondi, kus õppetööd korraldada ja ostelda, poleks võimalust sõpradega karantiini murede üle viriseda, lemmikrestoranist toitu koju tellida või mõnda filmi vaadata. Siis oleks praegune olukord hoopis teistsugune, tuues endaga kaasa rängemaid tagajärgi. Sestap on mõistlik kasutada seda võimalust ära, lugeda värsket lehte, mõtiskleda selle üle, mida kõike ette võtta, kui ükskord taas oma tavaelude juurde naaseme. Täna, homme, veidi veel ja peagi kohtume taas.

TOIMETUS

Anita Algus
Rachel Kõllo
Markus Laanoja
Kertu Liisa Lepik
Mari Lepp
Anne-Liisa Maasik
Kirke Niinemets
Johannes Sarapuu
Sirely Veri

JUHENDAJA

Age Salo

PEATOIMETAJA

Sirely Veri

KEELETOIMETUS

Markus Laanoja
Aadi Parhomenko
Sirely Veri

KÜLJENDUS

Anette Habanen
Ela Lõhmus

KAANEPILT

Mari Lepp

HUGO KIIDAB:

Õpetajaid, kes mõtlevad välja loomingu ülesandeid ja ei raiu õppetööde tähtaegu kivisse.

MAURUS LAIDAB:

Õpilasi, kes videotundides kohal olles mõttega kaasas pole.

ÕNNITLEME!

Kersti Lepajõe	03.05
Madis Reemann	10.05
Indrek Pajur	14.05
Ehtel Timak	14.05
Ülle Roostoja	26.05

ESIMEST JA VIIMAST KORDA

RACHEL KÕLLO

Reedel, 17. aprillil toimus Hugo Treffneri Gümnaasiumi esimene virtuaalne aktus, viimase koolikella aktus abiturientidele. Aktust kajastati Youtube'is otseülekandena, kus kõik huvilised said aktusest osa võtta.

Aktusel osalemine oli omamoodi kogemus. Eelmisel aastal osalesin samuti viimase koolikella aktusel ja nägin, kogesin sündmust kohapeal. Sel aastal oli aga minu enda aktus virtuaalne. Eks mul olid ootused üpris kõrgel, just seetõttu, et olin varem seda sündmust kogunud ja näinud eelmise aasta lõpetajate emotsioone. Samuti teadsin, et aktuse lõpus peaks olema väike üllatus, seetõttu lootsin kogu südamest, et ka meie lend saab üllatuse. Oli hea meel tõdeda, et see tagasihoidlik soov ka täidetud sai.

Tavakohaselt algas ka seekordne aktus lipu sisse toomisega. Tegelikult ei olnud see aga üldse nagu iga teine aktus. Seda aktust alustati kahel korral, mis tähendab, et alguses puudus heli. Teisel

korral oli heli aga kuulda „Jää vabaks, Eesti meri!“. See muidugi tähendas ka hüdni ja aktuse sisesejuhatuse kordamist, nii et patrioodina sain tõusta kaks korda püsti ja hüdni laulda.

Direktori sõnavõtt oli väga lahedalt korraldatud – üks koolipapa teise juures. Lühikesed videoklipid kõnelejatest mitmesugustest eri kohtades olid hea vaheldus aulas kõne pidamisele. Juhani Püttsepp keset kaski luulet ette kandmas, Katrin Ojaveer õpetamas metsas jalgrattaga sõitma – tõesti mitmekülgne elamus.

Ainuke hetk, mil ma tõesti tahtsin saalis viibida, oli siis, kui üllatusesineja, maestro Tõnis Mägi istus klaveri taga. Sellest on mul tõesti väga kahju ja ma kadestasin saalisviibijaid väga. Aga ei ole hullu, sest üllatus oli siiski olemas. Nagu pärast üllatust kohane, võttis sõna õppealajuhataja

Aime Punga, tilistas meie viimast koolikella ja saatis meid vabajaale.

Eks muidugi võiks hädalda iga suguste pisiasjade üle meie esimese virtuaalse aktuse juures, aga see oli siiski esimene. Järgmine kord teatakse, mida parandada, ja osatakse selleks paremini valmistuda. Hetkel leian, et see aktus oli kõvasti etem, kui tol reedel kodus olla ja mõelda kõikide asjade peale, mida teha ei saa. Me saime osa aktusest, kuulsime oma viimast koolikella ja - nagu välja tuli - saame ikka näha naljakaid pilte üksteise miniversioonidest, see on suur võit. Titepäevast on kahju, aga samas, kes keelab selle tulevikus korraldada?

Suur tänu aktuse korraldajatele ja eriti meie infojuhile Heivo Kikkatalole. Võib vaid ette kujutada kui suur töö see oli, aitäh!

Muutumatu osa aktusest. Õppealajuhataja Aime Punga tilistamas viimast koolikella.

KES ON HELE-MAI VILTROP?

MARI LEPP

Hele-Mai Viltrop on sõbralik 10.b klassi õpilane, kes tegeleb kooli kõrvalt rahvatantsuga, laulab neidudekooris ja mängib klaverit. Lisaks nendele huvialadele jõuab ta olla aktiivne kodutütar ning õpilaskogu liige.

Kust Sa tuled, kuhu lähed?

Tulen südamest, lähen edasi.

Mis on siamaani Treffnerist kõige enam meelde jäänud?

Meelde on jäänud ristimine, kohvikuteõhtu, jõulupidu – see, et meil käis jõuluvana, oli midagi vahvat. Muidugi ka ball, ikkagi mu esimene ball. Samuti see, et vahetunnid on võrreldes põhikooliga pikad.

Millega Sa vabal ajal tegeled?

Mulle meeldib raamatuid lugeda, muusikat kuulata ja filme vaadata. Tegelikult ka niisama mõelda. Kodutütrena käin tihti metsas ja matkal ning osalen mitmetel koolitustel. Sealhulgas on mulle südamelehedane ka heategevus, nagu näiteks aprillis toimuv Sinilillekampania.

Mis on Sinu suurimad saavutused?

Kodutütardega võitsime paar aastat tagasi üleriigilise tüdrukute võistlusmatka Ernakese, sellel samal aastal tulime Rootsis militaarspordivõistlusel kolmandaks ning ka 80-kilomeetrine matk „Käve üle küngastõ” on omaette kogemus. Kaheksa aastat kodutütrena on ikka väga aktiivne aeg olnud.

Millest Sa hetkel unistad?

Praegu ootan, et kriis läbi saaks. Muidu tahaksin ma kunagi Islandile minna. Mulle tundub huvitav nii sealne kultuur kui ka loodus.

Kui saaksid ajas rännata, kuhu Sa lähleksid?

Ikkagi lähaksin ja vaataksin need dinosaurused ära.

Kui Sa peaksid valima ainult ühe toidu, mida elu lõpuni süüa saaksid, siis mis see oleks?

Mustikad. Ükskõik kas tavalised või kultuurmustikad, peaasi, et värsked.

Mida hindad üle kõige?

Tõelist sõprust või siis tingimusteta armastust.

FOTO: ERAKOGU

SOOVITUSED

Raamat: Taavi Liase „Talibani pojad”

Film: „1917” – film, mida igaüks võiks vähemalt korra elus näha

Jäätis: Ben&Jerry’s Chocolate Fudge Brownie jäätis (šokolaadijäätis šokolaadi-brownie tükkidega)

Vabaajategevus: matkamine ja trenni tegemine. Nüüd olen juba perega eriolukorra ajal mitu korda matkamas käinud, näiteks Kiidjärvel.

KRIIS: PARIM AEG INVESTEERIMISEKS?

JOHANNES SARAPUU

Üle-eelmises lehes kirjutasin, miks ja kuidas peaks üks noor inimene investeerima. Vahepeal on maailmas toimunud aga parajalt palju muutusi: COVID-19 leviku tulemusena on aktsiaturgudel hinnad veebruarikuuga võrreldes kõvasti langenud, varasemalt küllaltki stabiilselt tõusujoones liikunud suuri ettevõtteid koondavad indeksid liiguvad nüüd iga päev kaootiliselt üles-alla, paljud ettevõtted on sunnitud kulusid kärpima ja dividendide langetama. Kuidas investeerimishuvilisena sellisele olukorrale läheneda?

Tihtilugu nimetatakse majanduslangust pikaajalise investori suurimaks proovikiviks. Selle käigus selgub, kellel on piisavalt kainet mõistust ja tugevat närvi, et kriitilises olukorras vastu pidada. Paljud, kes alustasid investeerimisega paari viimase aasta jooksul, on pidanud nüüd aktsiaportfelli vaadates silmitsi seisma punast värvi numbrit ja miinusemärkidega kasvuprotsentide ees, sealhulgas ka mina ise. Selline vaatepilt tekitab paratamatult nõrdimust – raha oleks justkui tuulde visatud. Reaalsus on muidugi see, et majanduslangus pole igavene. Tõepoolest, eksperdid arvavad, et tõeline majanduslangus on veel ees, kuid

võib kindel olla, et varem või hiljem praegune olukord laheneb ning majandus läheb taas tõusuteele. Siit ka esimene nõuanne: pikaajalise investorina pole mõtet muret tunda, eriti siis, kui sul on mitmekesine aktsiaportfell, kuhu kuulub väärtipabereid erinevatest fondidest. Sellisel juhul on risk piisavalt hajutatud, et ka ühe firma pankrotti minek ei tähenda tohutult valusat hoopis sinu portfellile.

Majanduslangus – võimaluste aeg

Praeguseks on peaaegu kõigi suuremate ettevõtete aktsiad rohkem või vähem langenud. On loogiline, et kui ühe suurfirma aktsia langeb 20 protsenti, ilma et firmaga oleks midagi katastroofilist juhtunud, pole firma enda väärtus päris sama palju langenud. See tähendab, et nüüd on aktsia investoritele lihtsalt soodsam tehing. Lihtne on öelda, et osta põhjas ja müü tipus. Praeguse majanduslanguse põhja saame kindlaks teha ehk alles paari aasta pärast: “põhi” kui mingisugune pühalik hetk, mida oodata, eksisteerib vaid tagantjärele tarkusena. Mõistlikum on oma portfelli täiendada järk-järgult: mida rohkem ostuaega hajutada, seda tõenäolisem on, et mõni ost satub eriti magusale ajale. Seejuures ei tohi aga unustada, et kogu oma tagavara ja sukasääreraha ei tasu aktsiatesse panna. Eriti praegusel ajal tuleb arvestada ka võimalusega, et võib tekkida ootamatuid väljaminekuid. Tuletagem meelde üks investee-

rimise kuldreeglitest: investeeeri ainult seda raha, mida sul kindlalt lähimal ajal vaja ei lähe.

Kuhu ma oma raha panen?

Püüan seekord anda ka paar konkreetset soovitusi. Kõige enam on minu enda portfellis langenud eurosooni dividendiaktsiate fond (sümboliga SPYW), kuhu kuuluvad aastaid stabiilselt dividende maksnud ettevõtted. Sellised firmad on tavaliselt pikalt tegutsenud ja oma ala turuliidrite hulgas, seega võib neisse üpris rahulikult raha paigutada. Teine sarnane fond on SPYD, millesse on ettevõtted paigutatud samadel alustel, kuid tegu on USA ettevõtetega. Mu portfellis on kõige paremini vastu pidanud USA suurimate tehnoloogiaettevõtete fond EXXT, mis on võrreldes teistega hoopis kõvas plussis. Loogiline ka, sest tehnoloogiaettevõtteid on praegune kriis kõige vähem negatiivselt puudutanud. Veelgi enam, paljudele on see toonud just kasutajanimbrite suurenemise. Kui leiad, et tehnoloogia on meie tulevik, siis on ka selline fond väga mõistlik valik.

Minu portfell

- EXXT (USA 100 suurimat tehnoloogiaettevõtet): **+18,89%**
- IQQH (Puhta energia tootjad): **-4,64%**
- IUSL (Jätkusuutliku fookusega ettevõtted): **-0,23%**
- SPYW (Eurosooni dividendimaksjad): **-16,57%**
- Kokku: **-0,64%**

ANNI VARJO

MARKUS LAANOJA

12.d klassi õpilaste hulgas on südamliku ja vaikse iseloomuga Anni Varjo, kes pea kolm aastat tagasi Adaverest Tartusse õppima tuli. Taksi-koerte haukumise saatel pidasin Anniga intervjuu, et teda paremini tundma saada ja koolipererele tutvustada.

Millise kolme sõnaga sa ennast kirjeldaks? Kuidas kirjeldaksid sind su pereliikmed või kõige lähedasemad sõbrad?

Arvan, et olen kohusetundlik ja vahel isegi lausa tüütult kohusetundlik, tahan teha liiga paljusid asju korraga. Kasutada võib ka sõna perfektsionist, üritan oma tegemistega täiuslikult hakkama saada. Ma tahan olla abiks kõigile, proovin olla teiste vastu sõbralik ja tore. Eeldan, et teised näevad mind samamoodi ja mõnikord on teised isegi positiivsemad, kuigi ma ise olen vahel enda suhtes kriitiline. Loodan, et teised ütleksid, et ma olen nende jaoks olemas, kui vaja on. Võib-olla kirjeldaksid lähedasemad mind ka pisut sõnakana, mis ei pruugi esmapilgul välja paista.

Kes sind elus kõige rohkem mõjutab või mõjutanud on?

Kindlasti ema. Me oleme hästi sarnased, mis aitab mul mõista, kuidas ma ise käitun, sest ma näen teda teatud olukordades täpselt samamoodi reageerimas. Mu ema on mulle ka tohutu eeskuju, kuna ta tegeleb kõige sellisega, mida mina ka tahaks tulevikus teha. Ta on hingehoidja, mistõttu ta suhtleb inimestega hästi mõnusal viisil ja meeldib

teistele, mis on hästi tore. Tahaksin palju rohkem tema moodi olla.

Mis on sinu meelet Eestis halvasti? Mida tahaksid muuta?

Just praeguse kriisi kontekstis tundub mulle, et meedia võimendab olukorda sageli üle ja räägitakse ebaolulisest. Välja annetel pole muust kirjutada ja pidev uudistevoog tekitab inimestes hirmu ning erinevaid arusaamu, mistõttu kujunevad näiteks peredes lahkkelid.

Mis sulle Eesti juures kõige rohkem meeldib?

Eesti inimesed on väga loodussõbralikud, metsi ning rabasid hoitakse ja taastatakse. Üks mu tuttav töötab RMKs ja minu arvates on see väga tänuväärne töö, mida ta teeb. Loodus on mulle hingelähedane, sest see seostub rahulikkusega, mis on eriti praeguses olukorras tähtis. Ei ole vaja paanikasse minna ja tormates tegutseda, vaid rahulikult hingata ja mõelda. Minu vanaisad ja vanavanaisad on olnud metsamehed, näiteks mu vanavanavanaisa elaski

FOTO: ERAKOGU

perega keset raba ega käinud tihti teiste inimeste keskel. Looduses olemine õpetab inimesele rahulikkust ja tasakaalukust.

Millega sa vabal ajal tegeled?

Ma olen sügisest alates tantsinud Tartu Ülikooli rahvakunstiansambli neiduderühmas, enne seda tantsisin segarühmas. On tekkinud põnev kontrast, kuna nüüd tantsin ainult koos teiste naistega ja ka mu treener on naine, mis pakub rahvatantsule uue vaatenurga. Kui aega on, siis loen raamatuid, mul on kogu aeg olemas nimekiri raamatutest ja filmidest, mis mulle huvi pakuvad.

Mul on kolm koera, kellest kaks on taksid, nii et praegu veedan palju aega nendega jalutades. Samuti meeldib mulle loodus, käin rabas ja tegutsen oma isiklikul aiamaal, mis meie pere suurest aiamaast eraldi seisab.

Mida su hobid sulle õpetanud on?

Rahvatantsu kaudu olen õppinud suhtlema erinevate inimestega, kuna grupp on väga kirev: kõige noorem liige on 18-aastane, kõige vanem on juba 40 aastat vana; mõnedel on lapsed, teised pole veel ülikooli jõudnud. Koerad õpetavad hullult palju, nad on nii siirad. Vaadates, kuidas pooleaastane kutsikas kuueaastase koera peale solvub, kui viimane temaga mängida ei taha, hakkad mõtlema, kuidas ise mõnes olukorras käituksid.

Sa jätab kogu aeg hästi sooja ja sõbraliku mulje. Kuidas sa jaksad pidevalt rõõmus olla ja kas miski ajab sind vahel närvi ka?

Nii tore, et teistele nii tundub! Ma ise ei oleks osanud seda arvata, sest koolis on iga päev erinev ja teised näevad sind viis päeva nädalas, mistõttu on keeruline kaaslaste silmis pidevalt rõõmus tunduda. Minu jaoks on loomupärane võtta sõbralik hoiak, vihastada või draamat tekitada ei ole üldse minulik, endal tekib halb tunne. Kui mul endal on midagi metsa läinud, siis teiste vastu kena olemine ja vastutasuks naeratuse saamine kulubki ära. Vihaseks ajab mind ebaõiglus või see, kui ma näen vaeva, aga see ei vii tulemuseni. Samuti ajab mind närvi, kui inimesed diabeedi kohta midagi täiesti valet ütlevad, näiteks et ma söin liiga palju kommi ja jäin sellepärast "haigeks". Vahel tunnen, et mind ei usaldata piisavalt, näiteks muretseb mu öde pidevalt, kui kus-

kile minema hakkame. Tegelikult tajun ise ära, kui midagi halvasti on, sest ma olen diabeediga juba kuus aastat elanud.

Sa räägid diabeedi põdemisest väga avameelselt ja pead näiteks ka selleteemalist blogi. Miks sa oled otsustanud, et tahad sellest nii avalikult kõneleda?

Ma ei jõuaks teistmoodi olla. Ise avameelne olles saangi ennetada seda, et inimesed valesid räägiks, kuna suudan pakkuda tõest informatsiooni. Samuti oskavad teised sel juhul õigesti reageerida, kui minuga peaks midagi juhtuma, näiteks teavad, et madala veresuhkru korral pole mul vaja insuliini, vaid midagi magusat. Kui ma kohe alguses ära räägin, ei tule see teistele pärast üllatusena.

Kuidas see on su elu muutnud?

Ma arvan, et kui mul poleks diabeeti, siis ma poleks Treffneris ka. Ma käisin väikses maakoolis, mistõttu mõtlesin pidevalt, et mis mu tase ikka päriselt on või kas ma ikka saaksin sisse, kuigi tegelikult väga tahtsin. Kõik arvavad, et diabeet kuidagi takistab, aga kui ma ikkagi hakkama saan, siis kõik üllatuvad, mis tekitab minus soovi teistele ennast tõestada. Lisaks õpetas diabeet mind enda

eest vastutama, mistõttu ei kartnud ma nii väga Tartusse kolimist. Lihtsamas mõttes pean diabeedi tõttu ka pidevalt jälgima oma toitumist, liikumist, veresuhkrut. Aegamööda on need tegevused muutunud rutiinseks ja teen neid üsna automaatselt. Igapäevane süstimine pole ka minu jaoks üldse traumaatiline.

Kas sa muutud diabeedi tõttu vahel ka vihaseks või suudad sa positiivsele keskenduda?

Jaa, vahel ikka. Muutud enda peale pahaseks, sest jälgid süsivesikuid, kontrollid insuliini kogust ja teed kõik õigesti, aga siis ikka läheb midagi valesti ja ei saa näiteks trenni minna, sest veresuhkur ei tee koos-

FOTO: ERAKOGU

tööd. Vahel mõtlen, et sellel on justkui oma iseloom, kuna seda pole võimalik täielikult kontrollida. Alati ei jaksa ka kaaluda šokolaaditükikest ja iga pisemat ampsu, kuigi ajapikku saan üha paremini silmaga kogustest aru ja tean, kui palju milleski süsivesikuid on. See ka, et kui on pikka aega madal veresuhkur, siis peab hästi palju sööma ja ühel hetkel lihtsalt ei jaksa enam!

Milline on sinu meelest inimeste teadlikkus diabeedist?

Minu arvates on suurim probleem, et ei tehta vahet esimest ja teist tüüpi diabeedil. Paljud ei mõista, et esimest tüüpi diabeeti ei saa ära hoida ja inimene ei saa ennast selle eest kaitsta, samuti ei ole võimalik sellest terveneda. Müü-

te on hästi palju ja ma ei eeldagi, et kõik kohe kõike teavad, ent see-eest võiks teised usaldada, et ma ise tean, mis mulle parim on. Mõnikord on ka õpetajatega muresid või segadust tekkinud, mistõttu üritan vältida olukordi, kus mu veresuhkur segab millegi tegemist. Samuti ei usuta, et mu veresuhkur võib muutuda minutitega, aga see on ka minu jaoks tihti segane. Just teadlikkuse suurendamiseks alustasin ka blogi, mis on praegu jäänud soiku, aga öelda on mul veel päris palju. Esimest tüüpi diabeetikuid on Eestis tegelikult üsna palju, aga sõna võtavad vähesed. Meedias levib artikleid, kus on nii mõndagi sassi aetud, mistõttu jagan just oma lugu ja seda võiks teisedki teha.

Miks sa Treffnerisse tulid?

Ma ei tea, milal see mõte täpselt tuli, äkki 7.-8. klassis. Umbes siis sain teada, et mu vanem õde oli Treffneri lõpetanud 2004. aastal, kui mina olin alles kolmeaastane. Seejärel hakkasin kuulma teistestki sugulastest, kes Treffneris käisid, mistõttu hakkasin mõtlema, et miks ei võiks ka mina minna. Avatud uste päeval astusin esimest korda elus Treffneri uksest sisse ja tundsin kohe, et see on õige koht. Kuigi maja on paras labürint, on see hästi kodune.

Mis on kõige väärtuslikum õpetund, mille Treffnerist saanud oled?

Kui tundub, et pole aega millegi tegemiseks või et kõike on liiga palju, siis kuidagi on ikka väljapääs. Treffneris aitab loomulikult ka see, et näed enda ümber inimesi, kes saavad hakkama ja on nii tublid, mis motiveerib ka ennast.

Mida sa Treffneri juures igatsesema jääd?

Mulle hullult meeldib hommikuti kesklinnas kõndida, nii tore on kooli tulla. Kümnendas ei teadnud isegi täpselt, millisest uksest sisse peab minema, aga siis läksin ja nägin kõiki teisi riburadapidi minemas nagu rongkäik. Vahva mõelda, et need kõik on mu koolikaaslased. Mulle meeldib ka see, et kõik on nii ägedad inimesed. Vahepeal juba unustad selle ära, aga siis tuleb uus tund ja üllatud jälle. Hindan ka Treffneri vaimsust ja seda, et õpetajad on kõik oma ala eksperdid. Maakoolis oli teistmoodi ja üks õpetaja andis tihti väga mitut erinevat ainet. Kindlasti igatsen ka seda maja, loodan, et saan sinna tulevikus veel.

Sa oled tegelikult pärit Adaverest. Kuidas sa üksinda elamisega ja uue keskkonnaga hakkama said?

Alguses mõtlesin küll, et olen hullult vapper ja kõik läheb hästi. Tagasi mõeldes saan aru, et ma olin pidevalt ikka väga mures, sest pidin ise vastutama kõige eest. Kooliasjad, trennidesse jõudmine, õigel ajal ärkamine, hommikul pudru keetmine – kõik ülesanded langesid minu enda kaela. Samuti olid kõik nii targad ja tundsin, et pean tõestama, et olen sama tubli ega pole teistest väärtusetum. Lisaks tahtsin näidata, et maakoolist tulija võib ka heas koolis hakkama saada. Arvan, et minu klassist oleks teisigi inimesi võinud sisse saada, ent nad ei teinud

FOTO: ERAKOGU

isegi katseid, kuna enesesse uskumine polnud nii suur ja puudus kindel elamiskoht. Aga minul on alati olnud nii, et kui ma hullult tahan, siis kuidagi ikka saab.

Sa tegid oma UPT väga põneval teemal. Kuidas sa selle teemani jõudsid?

Oota, ma otsin selle pealkirja üles, see on natuke pikk ja lohisev. Niisiis, „Tähistaevaluulest kuue eesti naisluuletaja loomingu põhjal”. See teema jõudis minuni sealt tabelist, kus õpetajate pakutud teemad olid. Mul ei käinud kohe plõks ära, sest oli tunda, et see on raske ja ma pole luulega varem tegeleenud. Lõpuks ma siiski läksin Tiina Pluumi juurde ja ma olin veel mures, et äkki keegi teine on juba soovi avaldanud. Töö oli küll väga suur, aga tänu sellele ma nüüd tean näiteks kus asub Orioni vöö või mõned teised taevakehad. Selgema õo puhul käingi ma nüüd maal olles vahel tähti vaatamas.

Kas sa jäid oma valikuga rahule?

See oli midagi uut ja ma arvan, et midagi sellist rohkem ette ei võta. Palju oli ka tuima tööd, näiteks statistika koostamine. Samuti on luule puhul nii palju erinevaid tõlgendamisviise ja kujundeid, mistõttu oli kategooriate tekitamine tihti keeruline.

Kas sul on luulega ka mingi eriline side, miks see teema sulle silma torkas?

Ma ei ole varem ise luuletanud, aga võib-olla kunagi proovin. Eelkõige pakkus huvi just tähistaeva teema, sest kunagi põhikoolis tahtsin saada astrofüüsikuks, kuigi see plaan tundub nüüd üsna ulmeline. Mulle on kogu aeg meeldinud vaadata saateid tähtedest ja mustadest aukudest, lugesin ka palju ilukirjanduslikke ja teaduslikke raamatuid ning proovisin aru saada, mis seal kosmoses toimub.

Sa oled osalenud edukalt ka usundiõpetuse olümpiaadil. Miks sa sellega tegelema hakkasid?

See tundus kuidagi selline teistmoodi olümpiaad. Ma olen kristlikust perest, mistõttu see ka puudutab mind, kuigi olümpiaadil pole ainult kristlased, vaid lihtsalt need, keda teema huvitab. Üheks põhjuseks oli ka see, et tulemus parima viie seas kindlustas koha ülikoolis. Samuti väärtustatakse olümpiaadil osalejaid ka koolis rohkem ja see oli viis silma paista. Usundiõpetuse olümpiaad oli minu jaoks hea variant, kuna tegemist on pisikese ja armsa olümpiaadiga, kus on võrdlemisi vähe osalejaid. Sain ka võimaluse esseed kirjutada, mis mulle väga meeldib, sest koolitöödena pikki tekste ei kirjutata.

Millist rolli usk sinu elus mängib?

Usk annab kindluse, et ma pole ükski ja keeruliste asjadega saab hakkama. Elus on nii palju teadmatust, mistõttu on abiks, kui sa ei muretse ise kõige pärast, vaid keegi aitab või kuidagi hoolitseb sinu eest. Kristlus on minu jaoks hästi tavaline olemise osa ja ma ei tee midagi eriskummalist, näiteks ma ei palveta iga päev kindlal kellaajal.

Mis on su plaanid pärast kooli lõpetamist?

Ma hullult kadestan inimesi, kellel on pikka aega kirk või teadmine, kelleks nad saavad, aga mul midagi sellist ei ole. Kõik küsivad kogu

ANNI LEMMIKUD

Raamat – Antoine de Saint-Exupéry „Väike prints”

Luuletus – Anna Haava „Mul on tare taeva all”

Taevakeha – Orioni vöö, mida on Eestis näha ainult 2–3 kuud just praegusel, kevadtalvisel ajal

Tegevus – Jooga (Anni soovib Youtube'i kanalit Yoga with Adriene)

Film – „The Notebook”, „Fred Jüssi. Olemise ilu”

Telesari – „Doktor Murphy” („The Good Doctor”)

Muusika – folk ja pärimusmuusika, näiteks Mari Kalkun

Ideaalne päev – loeksin päikese käes raamatut, teeksin ühe hea küpsetise ja käiksin koertega jalutamas

Inimene – Nick Jonas (muusik), kes põeb samuti esimest tüüpi diabeeti ja jagab oma kogemusi

aeg, aga ma ei oska kindlat vastust anda kunagi, kuigi ma mõtlen sellele pidevalt, et mis minust saab. Ma tahaksin kuidagi inimesi aidata, aga sellega tegelevad väga paljud erialad. Ehk siduda tulevik kuidagi diabeediga ja olla arst või endokrinoloog, aga see ei tundu olevat päris minu ala. Kui päris aus olla, siis ma ei tea veel, mida ma teha tahan. Praegu kavatsen sügisel ülikooli minna, kui just muud ägedat plaani ei tule, et mitte vaheaastat jätta ega õppimisrütmi kaotada. Blogiga tahaksin kindlasti rohkem tegeleda ja diabeediga seotud müüte vähendada. Kindlasti tahaksin Eestis elama jääda ja endale ka taksikoeri võtta.

Mida sa tulevikus teha tahaksid, mida sa praegu veel ei tee?

Kindlasti tahaksin ma rohkem reisida, mis praegu pole küll võimalik, aga plaane saab teha. Mu õde käis Nepalis ja sealsed mäed väga köidavad mind. Meri tundub minu jaoks kõhe, aga mäed ja metsad on sõbralikumad. Sooviksin ka aidata diabeedile ravi leida, mis on muidugi minu erialast, aga see on praegu suur küsimus, et kuidas päriselt I tüüpi diabeetikuid terveks ravida, ning oleks tore, kui ma saaksin kaasa aidata.

ABITUURIUMI MÕTTED ERIOLUKORRAST

KERTU LIISA LEPIK

Oh ei, maailma on vallutanud nähtamatu vaenlane, kes on röövinud abiturientidelt lõpuaktuse, viimased koolipäevad ning jätnud meid sassis mõistusega ebakindla tuleviku ootele. Okei, aitab dramaatilisusest.

Kohati on selline aja maha võtmine praegusel perioodil väga teretulnud. Saab enne edasisi valikuid, olgu selleks siis ülikool, vaba aasta või midagi muud, korralikult läbi mõelda, mida tahetakse pärast gümnaasiumi edasi teha. Aega on ka tegevusteks, mida varem on edasi lükatud ja saab alustada mõne uue hobi-ga. Minu kogemuse järgi on vaba graafik päris imeline: saab vabalt "sisse" magada, palju lugeda, koolitööd on nüüdseks peaaegu olematud ja olles ise maakodus, saab ka mööda metsi ja põlde ringi joosta. Vahel on lausa tunne, nagu kolme kuu asemel oleks hoopis viis kuud suvevaheaega.

Peab siiski tõdema, et ebakindlust on palju. Nüüdseks on selgunud, et riigieksamid siiski toimuvad, mis iseenesest on justkui positiivne, kuna oleme nendeks siiski 12 aastat valmistunud, kuid eksamiteks iseseisvalt kodus õppimine saab olema keeruline. Kodus on palju segajaid, mis teeb keskendumise raskemaks, ning puudub otsene kontakt õpetaja-

ga. Muidugi saab õpetajatelt abi küsida, aga päris koolitund see siiski pole. See kõik paneb kahtlema, kas saab eksamil loota samaväärset tulemust kui muidu.

Koolitunnid katkesid väga järsku ja nüüd peab leppima asjaoluga, et abiturientidel polegi enam kunagi võimalust tundides käia. Ma ei arvanud, et ma kunagi oleksin nii entusiastlikult nõus tagasi kooli minema, aga see on see, mis juhtub inimesega, kui kirjanduse kaasakiskuvaid mõtteavaldusi ja õpetajate tabavaid ütlusi enam piisavalt tihti ei kuule.

Seoses tundide, klassikaaslaste, sõprade ning üleüldse igasuguse inimkontakti igatsusega on meeltes väga erinevaid emotsioone. Vahel on täitsa vahva päikeselise ilmaga õues teki sees raamatut lugeda, kuid mõnikord võtab võimust hoopis tül-pimus. Olen avastanud, et selle vastu aitab maitsev toit, suur pehme tekk, väike valgusallikas ja raamat või telefon, kust midagi positiivset lugeda. Soovitaksin soojalt ka maalimist, laulmist, pillide mängimist või mõne telesarja vaatamist, mis ei nõua suurt kaasamõtlemist, aga paneb naerma (mu kallid "Sõprade" fännid, te teate, mida teha). Pikad jalutuskäigud ja telefonikõned sõpradega on kuldaväärt. Ja muidugi muusika! Imeline abimees, mis ravib kõik haavad.

"Kogu maailma karmavõlg on meie õlgadele langenud"

Tegin küsitluse ja uurisin ka teiselt abiturientidelt, kuidas nemad end seoses karantiini ja õppimisega tunnevad. Leidsin päris palju mõttekaaslast ning ka uusi ideid, kuidas oma vaba aega veeta. Peab tunnustama, et osa trefferiste on päris leidlikud (sina, kes sa kasvuhooones raamatuid loed – väärt idee).

"Kiusan väikest venda. Söön jube palju. Valmistun ülikooliks."

Klassikaline vastus küsimusele "Millega tegeled kodus olles peale õppimise?" oli "Magan, söön, loen, teen trenni/tööd, vaatan filme/sarju, mängin arvutimänge, jalutan õues". Paljud ka tikiavad või õmblevad ning kõik on järsku gurmeekokkadeks hakanud? Olen ise sõpradega Zoomi kaudu lauamänge mänginud, aga õhtusöök Zoomi vahendusel oli küll midagi uut. Palju edu ka teile, kes te tegelete oma väiksemate õvede koolitamisega!

"Unegraafik? Ma õpin öösel"

Õppetöö ja unegraafiku osas saaks laias laastus abiturientid jagada kaheks, nagu tabelis näha. Siinjuures ei tähenda see seda, et keegi kuulub ainult ühte tulpa, tulbad on lihtsalt puhas üldistus.

ÕPPE

UNEGR

<p>planeerimine, kindel ajakava, kõik õpin ära, kohv, tee</p> <ul style="list-style-type: none"> • “Kui pisarad hakkavad silma tükkima, on aeg pausiks.” • “Planeerin enda tegevust ja sean eesmärged.” • “Tee päevaplaan tunni-ajalise täpsusega.” 	<p>voodis, vaevu liigutades, öösel, ei õpigi, viimasel hetkel</p> <ul style="list-style-type: none"> • “Õpin siis, kui tähtaeg on kohe-kohe, produktiivsus on +1000.” • “Hommiikul paistab mulle aknast päike otse silma, seega niisama arvuti taga passida on raske, pean vihiku lahti tegema ja mujale istuma.” • “Vingun seni, kuni pole võimalust enam edasi lükata ja siis teen lõpuks ülesande ära.”
<p>täiesti korras, ühtlane rütm, äratuskell</p> <ul style="list-style-type: none"> • “Magan peaaegu iga päev 12 h järjest nagu vastsündinu.” • “Super, pole ammu nii kaua magada saanud.” 	<p>täiesti sassis, ebaregulaarne, graafik nihkub kogu aeg</p> <ul style="list-style-type: none"> • “Mul kulus mingi 2 päeva, et hakata kell 3 öösel magama minema.” • “7 kuni 17 magan, graafik tagurpidi.”

Põnev õppimise hack:

“Põhimõtteliselt ma ostsin ehituspöest laualambi, mida mitte keegi teine mu peres kasutada ei või (vähe-malt minu nähes). Tavalisteks tegevusteks ei tohi lampi kasutada: lamp tohib põleda ainult siis, kui tegeled õppimisega. Kui otsustad teha pausi, siis kustutad ka lambi kuni järgmise korrani. Aitab keskenduda ja internetis tunglemist vähendada. Soovitan.”

“Igatsen Karin Soodlat”

Tuleb välja, et päris paljud 12ndikud tahavad tagasi kooli minna. Kohati valdab abituuriumi melanhoolne meeleolu: kodus on raske õppimiseks motivatsiooni leida, igatsetakse koolilõunat, klassikaaslasi, õpetajaid, tahetakse “kasvõi kordki veel õpetajate häält kuulda ja Oksaga nalja visata”. “Kui oleksin teadnud, et enam terve õppeaasta lõpuni kooli ei saa, oleksin kõigile pai teinud ja kommi viinud,” sõnab keegi nostalgiliselt, “kuidagi liiga kiire punkt

pandi, lootsin veel mälestusi kogu-guda,” ütleb teine. Samas pole kõik nii kurb: mõnes mõttes on koduõpe hea, inimesed on tihti isegi produktiivsemad kui koolipingis, kuna kõike saab oma tempos teha, ja peab ka tunnistama, et kevadel oleks koolis niikuinii väga vähe tunde olnud. Samuti ei saa üle ega ümber vaadata treffneristide väärt argumendist, et “nüüd saab magada”.

“Tegelikult pole kindel, kuidas eksamil läheb. Loodan, et halvemini ikka ei lähe...”

Eksamid on täiesti omaette teema. Ühe argumendina toodi välja, et olime tõesti nendeks eksamiteks 12 aastat õppinud, seega peaks teemade üle kordamine olema tehtav ka ise-seisvalt. Samas kuna olukord on nii muutlik ja pingeline, leiti ka, et eksamiteks valmistumist ei häiri mitte ainult motivatsioonipuudus või kodus segajad, vaid ka kehv vaimne tervis. Seepärast lähevadki eksamite suhtes arvamused lahku: leidub ini-

mesi, kes tahaksid eksameid kindlasti teha, leidub neid, kes kohe üldse ei taha. Eesti keele osas ollakse kindlamad, kuna on olnud palju aega lugemiseks, matemaatika on aga kannatanud. Üle poole abiturientidest arvasid, et neil läheb eksamil halvemini, kui muidu oleks läinud. Eks sügisel koolide koondtabelist näeb, kuidas 2020. aasta aastakäik eelnevate aastatega võrdlema hakkab.

“Eksamid toimuvad ja lõpetamine jääb ära?! VÄGA ebaaus”

“Kuidas tunned end seoses sellega, et lõpetamine jääb ära?” – sain sellele küsimusele umbes 3 vastust, mis ei olnud mingi variatsioon sõnast “kurb” või “pettunud”. Keegi ütles veel, et õnneks säästab end siis direktori kõnest aga valdavalt võeti seisukoht, et kui viirus seda vähegi lubab, siis teeme mingit laadi lõpetamise, sest “kõik need aastad koolis orjata nii, et pidu ei toimu, on vastuvõetamatu”. Osadel inimestel paistab aga olevat kuulujutu tasemel teadmine mõnest kuupäevast augustis?

“Tahtsin tegelt just lisada, et olgem ühtsed ja tugevad sel ajal...”

Eks kogu see olukord on kõigile tundmatu ja veider, kuid kõige negatiivse juures on kindlasti ka palju positiivset. Keegi vahva inimene jättis küsitluse lõppu kiiduväärt sõnavõtu, mida mõtlesin ka teiega jagada. Minu poolt kõik, jõudu ja palju motivatsiooni kõigile!

“Harv on nähtus, et maailm aeglustub, peaaegu et seisma jääb. Treffneristid! Ärge magage kuldaväärt aega maha Netflix'i või muu meelelahutuse ees. Vaadake selle asemel iseendasse. Kel veel leidmata, otsigem üles enda väärtused ning mõtteriivil leavad unistused ning tehke need teoks!”

LONDONI TUNDMATUTES VETES SEIKLEV VÄRSKE VILISTLANE ALVARO KESKKÜLA

KIRKE NIINEMETS

Alvaroga kohtusin Vanemuise Tantsu- ja Balletikoolis. Mäletan, et mul oli suur tahtmine temast ühel päeval Mii-langusse artikkel kirjutada. Nüüd on aastad möödunud ja siin see on. Alvaro Keskküla lõpetas loodusklassi 2019. aastal. Treffnerisse tuli Alvaro Järvamaalt, aga nüüd on ta tänu oma julgusele ja sihi-kindlusele juba Londonisse jõudnud.

Mis ajendas Sind Londonisse minema?

Tahtsin minna balletikooli, sest tahe proovida, kas minust võiks saada professionaalne balletitantsija, oli ahvatlev. Samas teadsin, et tahan kindlasti minna ülikooli keemiat õppima. Seega kandideerisin paljudesse balleti- ja ülikoolidesse. Sain London Russian Ballet School'i sisse ning lisaks University College Londonisse keemia erialal. Juulikuul algul hüppasingi lennuki peale ja nüüd olen siin olnud juba pea üheksa kuud.

Alguses jäid ülikoolis vaheaastale ning käisid ainult London Russian Ballet School'is. Kuidas Sinu päevad välja nägid?

Päevad olid väga pikad. Tihti algasid need varakult, kella kaheksa või üheksa paiku, esimese balletitunniga. Tantsijana tulin kooli veel tund aega varem, et rahulikult teha keha soojaks ning venitada ja lihaseid

FOTO: ERAKOGU

Pärast etendust Londonis, esinemine Kia Ovalis 16. juulil 2019. aastal

tugevdada, enne õige treeningu algust. Treeningud kestsid tavaliselt poolteist kuni kolm tundi ja pärast seda oli väike paus, peale mida tegime poiste hüppetrenni või balletietenduste jaoks proove. Mõningatel õpilastel algasid siis akadeemilised tunnid. Peale balletitrenne ootas mind veel hilisõhtuni tööpäev hotellis ettekandjana. Õhtuti jõudsin hilja koju ja järgmine päev oli juba silmapiiril.

Kas Sa käisid siis balletikooli kõrvalt ka tööl?

Jah, et katta elamiskulusid suures linnas ja et oma õpinguid toetada, oli tarvis ka täiskohaga tööd teha. Siiaamaani, enne koroonakriisi, töötasin ettekandjana hotellis The Chamberlain. Ettekandja töö on aidanud mul lihvida oma suhtlemisoskust. Samuti aju treenimist, sest pidin pidevalt endale meelde tulema järgmisi tööülesandeid. Ühel

FOTO: ERAKOGU

Mida muud teha 2018. aasta rahvusvahelisel balletipäeval kunstiklassis, kui unistada.

päeval sattusin rääkima vene keelt kõneleva perega. Suutsin kõnelda nendega vene keeles balletist, kuigi samal ajal pidid mu käed hoidma tasakaalus raskeid taldrikuid. Pärast veerandtunnist vestlust pidin end vabandama, kuna vastasel korral oleksin otsad andnud.

Mida London Russian Ballet School Sulle õpetas?

Kindlasti suhtlemisoskust. Pidin oskama suhelda inimestega erinevatest kultuuridest ja vanusegruppidest ja tihti ka eri keeltes. Eriti lihvisin vene keele oskust. Meil oli õpetaja Galina, kes rääkis tundides ainult vene keelt või vahel tegi parandusi portugali keeles. Samuti treenis see balletikool vastupidavust ja tahet. Ühel korral oli tunnis 30 kraadi sooja ja nõnda on ääretult

raske 3,5 tundi trenni teha. Õppisin end ise ergutama ja motiveerima: tantsijatena teame, et ega keegi teine meid motiveerima ei tule, kui meie ise seda ei tee.

Kas Sa mõtled inglise keeles?

Jah, mõtlen. Juba noorena vaatasin multfilme inglise keeles ilma subtiitriteta. Nüüd on see saanud harjumuseks. Pean end rohkem maailmakodanikuks või eurooplaseks, aga armastus kodumaa vastu pole kadunud.

Üks lugu Londoni suurusest:

Mu eestlasest sõber külastas kord Londonit. Otsustasime, et võiks minna koos muuseumisse. Metrooga sõitsime sihtkohta 40 minutit ehk täpselt sama kaua, kui sõidaks Tartust Viljandisse. Sõber mainiski:

„Issand, me läheks nagu Viljandisse!”

Kas koduigatsust on ka tekkinud?

Ei ole siiani tekkinud. Eelmise aasta jõule pidasin tööd tehes. Virtuaalajas sain vanaemaga klaasid kokku löödud ja polnud hullu midagi. Mul ei ole plaanis veel lähitulevikus Eestisse tulla. Igatsen küll oma peret, sõpru ja tuttavaid, aga Eesti tagasi ei kutsu.

Kas otsustamine, mida tahaks teha pärast gümnaasiumit, tuli Sinu jaoks raskelt? Kas Sul on teistele soovitusi?

Minu otsus tuli mitmete valikute kaalutlemisel. Ma ei taha öelda, et mul oli tagavaraplaan minna ülikooli, see oli üks minu algsetest va-

likuvariantidest. Soovitan hakata mõtlema oma edasistele plaanidele juba 10. ja 11. klassis. Püüaksin luua palju valikuid ja teha otsuseid mitme kuu kaalutlemise põhjal. Peaasi on kuulata oma südant ja kõhutunnet, aga natuke realistlikku mõtlemist ei tee paha.

Mis on Sinu erksaim mälestus Treffneri aegadest?

Lõpetamine (naerab). Jah, see oli ilus päev, kuna kõik need kolm aastat olid justkui viimaks ära tasunud. Olin õnnelik oma saavutuse üle. (Seepeale otsib üles märkmiku, kus on kirjas kõik Treffneri aja parimad tsitaadid.)

Kui Sul oleks võimalus olla ükskõik missugune Treffneri õpetaja, siis kes Sa tahaksid olla?

Mulle on sügavaima jälje jätnud Kristiina Punga. Ta oli nii armas. See, et ta suutis meile seletada, kuidas erinevaid asju meelde jätta eri skeemide ja naljade abil, hämmastas mind. Samas Eha Paabo ja Hele Kiisel jätsid endast väga soliidse mulje ning nende vastu tekkis teatud lugupidamine. Samuti loodaksin, et Karin Soodla abivalmidus

PARIMAD TREFFNERI AJA TSITAADID

„Vahepeal ei ole kordamine tarkuse ema” - Eha Paabo

„Ma luban, et ei lähe teie matriklitega kauplusesse või turule”
- Eha Paabo

(Sügav ohe ja pearaputus) „Ei taha nüüd poliitiliseks minna, aga selle inimese koht on küll hullumajas”
- Karin Soodla

„Peaasi, et teil kodus vähem teha ei oleks!” - Ülle Seevri

„Stereokeemia, stereomeetria - teate sõbrad, mul on stereo-kõrini” - Alvaro

„Alguses tundusid Londoni tänavad suured, nüüd aga väikesed.”

oleks õpetajana üks minu omadustest. Kui need õpetajad juhtumisi seda artiklit loevad, siis tervitan neid.

Kelleks mõtled tulevikus saada?

Pärast vigastusi ja pikka kaalutlemist pidin kahjuks tantsija teekonna lõpetama. Praegune plaan on farmaatsiaga tulevikus tegeleda. Näen ennast 9-17 ajagraafikuga töötamas. Mulle meeldib struktuur, mida selline eluviis tekitab. See võib tunduda väga igav, aga teatud rutiin

meeldib mulle. Olen mõelnud, et võiksin abistada mõne ravi- mi leiutamisel kaasa. Nii jätaksin oma jälje inimkonna abistami- sesse ja annaksin ehk midagi maailmale tagasi.

Kuidas tuled praegu isolatsiooniga toime?

Väga hästi. Kartsin, et olles sotsiaalselt aktiivne inimene, võivad tekkida ras- kused. Samas naudin praegust aega väga. Käin jooksmas, vaa- tan filme ja loen raa- matuid või suhtlen virtuaalmaailma va- hendusel sõpradega, mida tavaliselt väga palju teha ei saa. Ku- jutan ette, et palju- del on väga raske ja ka minul on aeg-ajalt keeruline, kuid mee- nutan endale, et see on vajalik ja möödub peatselt. Üritan su- vevaheajaga sarna- susi leida, kuna need mööduvad alati väga kähku.

Mida ootad elult?

Lihtsalt rahulolu.

Tahaksin jõuda seisu, kus saan öel- da, et olen oma eluga rahul. Eriti hetkel, kui keegi teatakse, et mul on surmav haigus.

Kirjelda enda elu ühe lausega.

Oh jumal! Mu elu on nii spontaanne ja vahel suisa keeruline, et paneb ise ka imestama ja ohkama. Keegi teine vahest mõistab selle kompleksust paremini kui mina.

FOTO: ERAKOGU

Kolm asja, mille üle oled praegu kõige tänulikum:

Esiteks päike ja ilm. Londonis algab praegu kevad: nartsissid õitsevad, puud muutuvad roheliseks. Teiseks minu pere, sõbrad ja suhtlusing- kond. Olen tänulik, et minu ümber on palju inimesi, kes minust siiralt hoolivad. Kolmandaks elu enese eest.

Mis on Sinu praegune moti- vatsioonikõne endale ja Mii- langu lugejatele?

Tantsimine õpetas mulle, et mina olen enda suurim motivatsioonial- likas. Kui mõni eesmärk on seatud, olgu see karjääris, koolis või jook- sumarsruudil, korruptan aina enda- le: „You can do it! You are not giving up! You got this!”

TREFFNERISTID ETTEVÕTLUSMAAILMAS

SIRELY VERI

Käes on kevad ning noorte ärimaailmas on möödunud järjekordne tegus aasta, mille kestel nägid ilmavalgust uued potentsiaalid õpilasfirmad. Treffneristid on sellel alal juba kuri-kuulsad, krahmates aasta-aastalt Eesti parima õpilasfirma võistlusel poodiumikohti ning näidates Euroopale, et Eesti õpilasfirmad on võimelised maailma muutma. Ülle Seevri juhendamisel on sel aastal agaralt tegutsenud neli õpilasfirmat, kellest kolm osalesid ka Eesti parima õpilasfirma valimisel. Oma tegemisi tutvustavad neli Treffneri ettevõtlastiimi: õpilasfirmad Baik, Münt, Wakey ja Lauamängur.

ÕF Lauamängur

Artur Eksi (II.b), Joosep Annast (II.e), Kristo Valge (II.e)

Kuidas tuli idee luua õpilasfirma, mis toodab lauamängu?

„Kaevikud ja kompromissetepanekud” oli meie vaimusünnitis juba 9. klassi algul ning see oli kujunenud hobiks. Nägime, et mäng paneb tööle fantaasia ning strateegilise mõtlemise, äratav ajaloo huvi ka võhikutes ning – mis peamine – haarab pea iga inimese ruttu kaasa. Alles pärast mängu valmimist mõistsime, et me saaksime seda ka teistega jagada ning UPT tehtud saada. Niisiis sündiski ÕF Lauamängur.

Kuidas olete meeskonnas oma tööd jaotanud?

Tööjaotus käis meil lihtsalt: Artur ainukese reaalikana võttis enda peale kõik rahaasjad ning arvudega majandamise, mille alla kuulus ka tootluse juhtimine. Joosepist sai tootearendaja, kaardi joonistaja ja ajaloolise täpsuse kontrollija. Kristo juhtis kogu kupaatuse tööd ning tegeles reklaami ning müügindusega.

Mäng ise on esimesel maailmasõjal põhinev strateegiamäng, mis rõhub tugevalt inimsuhtlusele ning spontaansusele. Pea kõik on män-

gus võimalik ning tegevuse kulgu reguleerib mängujuht. Eesmärk on saavutada diplomaatiline või sõjaline ülekaal Euroopas.

Kui investor investeeriks teie ettevõtmisesse tuhat eurot, siis kuidas seda kasutaksite?

Me ilmselt leiaks selle raha eest liimimise kõrvale ventilaatori ning laseks suure osa tootmisest automatiseerida. Samuti sooviksime karbi disaini muuta rohkem lauamängule kohasemaks. Kindlas-

ti tõstaksime tootlikkust, tutvustaksime mängu laiemale publikule ning looksime veebilehe, kus saaks tegeleda kommuun. Nüüd jääb vaid loota täringuõnnele, et keegi investor huvituks.

Milliseid nõuandeid jagaksite tulevastele õpilasfirmadele?

Meie soovitus on tõsiselt armastada seda, mida te teete, alles pärast seda mõelda firma peale. Siis ei tehta seda raha, vaid iseenda pärast.

ÕF Münt, hambapesutabletid

Marilyn Berg (u.b), Eva Maria Ilves (u.b), Aksel Joonas Reedi (u.a), Märten Kala (u.c)

Kuidas tuli idee hakata tootma hambapesutablette?

11. klassi esimesel päeval koos tulevase mentori Mihkel Mariuszega lõunale minnes valitses meie peades tühjus. Alustasime kooliaastat kiire ajurünnakuga, mis algas ideega kleidi alla kleebitavatest taskutest, mis kiiresti maha laideti. Pinge piinlikkuse olukorda jääda oli aga suur ja tuli kiiresti midagi uut välja mõelda. Ringirändavast eluviisist tulenevalt vilksatas õnneks Eva peas paar minutit hiljem mõttesähvatus muuta hambapasta kaasaskandmine tableti kujul lihtsamaks. Peagi mõistsime üheskoos, et võime seeläbi firmale uue eesmärgi seada, milleks on roheline mõtlemine ja jätkusuutlik eluviis.

Kuidas olete meeskonnas oma tööd jaotanud?

Marilini ülesanne tegevjuhina on tagada, et kõik ülesanded õigel ajal

tehtud oleks ja pidev areng toimuks. Samuti vastutab tema sotsiaalmeedia ja turunduse poole eest. Aksel loob mitmeid graafilise disaini lahendusi ning mõtleb koos Marilini välja turunduskampaaniaid. Tema peamine ülesanne on aga müügivõimaluste otsimine, et meie toode võimalikult paljude inimesteni jõuaks. Eva vastutab selle eest, et pangakontolt kunagi üks suur ümmargune null vastu ei vaataks ja raha õigesti suunataks. Tema argipäev sisaldab palju Exceli tabeleid ja arvete loomist firmadele. Märten veedab suurema osa ajast laboris, kus valmivad kõik imeretseptid ning lisaks sellele ka uued tooted. Samuti tegeleb ta pakendamise ja tarnimisega.

Kui kuldkalake saaks täita teie kolm soovi, siis mida te sooviksite?

Meil tekkis selle üle üpris suur arutelu. Märten tahtis oma laborit (ja

kahte neeru, aga ei ole kindel, mida ta selle all mõtles). Eva tahaks suuremat sorti turuosa välisturgudel ja Aksel tahaks saada 10968 püsiklienti, sest siis oleks meie aastane kasum täpselt 696969.

Milliseid nõuandeid jagaksite tulevastele õpilasfirmadele?

Vaielge ja arutage, ärge kunagi andke alla ning lõppkokkuvõttes võidab see, kes pakub kliendile kõige rohkem väärtust. Lisaks, küsija suu pihta ei lööda.

Õpilasfirma Münt saavutas Eesti parima õpilasfirma võistlusel auväärse teise koha ning seda ka rahvahääletuses. Soovime kõigile õpilasfirmadele palju edu ja kõrget täheleendu!

ÕF Wakey, kohvikotikesed

Hanna Anepaio, Mia Marii Märks ja Merette Möldre (11.c)

Kuidas tuli idee hakata tootma kohvikotikesi?

Olles veendunud, et meie kõigi ühine soov on teha üheskoos õpilasfirmat, alustasime septembris meid kõnetava idee otsinguid. Algselt oli meil mitmeid mõtteid. Istusime üheskoos kohvikus ning saime aru, et iganädalane kohviku kohv on pikapeale kallis lõbu. Mõttearendusel leidsime, et kohvi võiks ju saada valmistada sama lihtsalt nagu teed. Uskusime, et idee teha kohvikotikesi on originaalne ning meile endile huvitav. Kuna noored on suured maitsekohvi austajad, otsustasimegi lisada enda kohvikotikestele lisandväärtusena põnevad maitseid, mis meelitaks inimesi meie tootega tutvuma.

Kuidas olete meeskonnas oma tööd jaotanud?

Omamata eelnevaid kogemusi kohvikotikeste valmistamise alal, alahindasime väljakutset. Tootmine koosnes mitmest etapist: koh-

vijoogi segu valmistamisest, kotikeste täitmisest ja pakendamisest. Uute biolagunevate kohvikotikestega lisandus ka veel nende kasikammi piidega augustamine, et kohv paremini tõmbaks. Tootarendus kulges jooksvalt, tuginedes tagasisideküsimustiku põhjal saadud infole ning meie endi eelistustele. Uued maitseid pakkusid meile isiklikult ehk kõige rohkem põnevust. Kuna kohvikotikeste tootmine on aeganõudev protsess, kutsusime enne Tartu laata endale appi klassiõed, et kiirendada tootmist ning teha see lõbusamaks. Oli ka tootmisperioode, kus läks planeeritust pikemalt ning tihti lõpetasime alles pooles öös. Vilumuse kasvades kiirenes ka tootmisprotsess.

Kui investor investeeriks teie ettevõtmisesse tuhat eurot, siis kuidas seda kasutaksite?

Oleme ka varem sellele küsimusele mõelnud ja arutanud, et ilmselt on meie jaoks kõige tüütum ja ae-

ganõudvam osa tootmisprotsessist tühjade kotikeste täitmine. 1000 euroga soetaksime endale masina, mis täidaks kiiresti ja automaatselt kõik kotikesed ise. Nii saaks palju unetunde kokku hoida!

Milliseid nõuandeid jagaksite tulevastele õpilasfirmadele?

Meie kõige suurem soovitus oleks mitte alahinnata õpilasfirma tegemisele kuluvat aega. Tihti tundsi- me puudust neljandast liikmest, sest ülesandeid, mis vajasid ära tegemist, leidis alati rohkelt. Mõistlik oleks juba suvel enne kooliaasta algust hakata mõtlema ideid, neid ei saa kunagi liiga palju olla. Kui hakkate heade sõpradena koos õpilasfirmat tegema, peate mõistma, et aus tagasiside üksteisele on vajalik ning öeldut ei tohi isiklikult võtta. Mida ausamad te saate üksteisega olla, seda paremini läheb teie firmal. Meie suutsime sellest ruttu aru saada ja seepärast kulges meie meeskonnatöö ka kiiremal ajaperioodil hästi.

ÕF Baik, dünamolaadija

Ingemari Org (11.a), Sarah Maasikmets (11.c), Karel Somelar (11.a)

Kuidas tekkis idee hakata tootma dünamolaadijaid*?

Idee sündis, kui olime juba aasta koos tegutsenud hoopis ühe teistsuguse projekti kallal, mis oli rohkem teadustöö kui õpilasfirma. Soov õpilasfirmade programmi kogeda oli siiski meisse pidama jäänud, keegi ei tahtnud sellest ka kuidagi loobuda. Sestap hakkasime kiirelt mõtlema uut ideed, mis oleks põnev ja väljakutset pakkuv. Oleme kõik füüsiliselt üsna aktiivsed ning tahtsime lahendada probleemi, mis liikudes või sportides inimestel tekkida võib. Võtsime luubi alla jalgrattasõidu ja varsti nägimegi rattatarvikute valdkonnas vajadust innovatiivse lahenduse järele. Tagasihoidlikust mõttest kujunes välja Baiki dünamolaadija, mille abil on meil võimalik kompaktselt ja keskkonnasäästlikku liikumisvahendit populariseerida.

*Baiki dünamolaadija on laadimistarvik jalgrattale, mille abil on igal rattahuvilisel sõltumata asukohast võimalik oma telefoni laadida.

Kuidas olete meeskonnas oma tööd jaotanud?

Meie kolmeliikmeline tiim on suhteliselt väike, seega juhtub tihti nii, et mõni jooksev ülesanne käib kõigi käe alt vähemalt korra läbi. Sellele vaatamata on meil ametlikult igaühe jaoks paika pandud n-ö ametipositiid. Sarah koordineerib tegevjuhina firmaliikmete tööd ning juhib tootearendust. Ingemari vastutab toote turundamise ja firmavälise kommunikatsioonide eest ning lisaks on tema ülesandeks kujunenud ka toote tehnilise poole kallal tegutsemine. Karel toksib pärast igat väljaminekut Excelisse numbriid, hoiab silma peal rahavool ja loob pidevalt uusi 3D printimiseks mõeldud mudeleid.

Kui kuldkala saaks täita teie 3 soovi, siis mida te sooviksite?

1. Muidugi on meie kõigi kolme peas unistus Baikist kui jalgratta lahutamatu abimehest. Esmalt sooviksimegi, et me tootearenduse tulemuseks selleni ka jõuaksime ning et suuri takistusi meie teele ei tuleks.
2. Järgmine soov lähtuks tänapäeva inimeste peamiselt isekast ja reostavast eluviisist. Soovime, et mootorsõidukitega liikumine väheneks ning maailma vallutaksid jalgrattad, mõjutades positiivselt nii keskkonda kui ka inimesi ennast.
3. Viimasena sooviks, et Euroopa parima õpilasfirma tiitel tuleks sel aastal tagasi koju, Eestisse. Veel parem kui Trefferisse!

Milliseid nõuandeid jagaksite tulevastele õpilasfirmadele?

Õpilasfirmat tehes on meie meelest kõige tähtsam, et nii ennast, oma meeskonda kui ka toodet ei alahinnataks. Kui oled tõesti vaeva näinud, siis on peamine, et ise ka usud sellesse, mida teed. Nii usuvad ka teised.

Kõige võti on tugev meeskond - kui on olemas hea toode, ent tiim omavahel läbi ei saa ning koostöö ei suju, siis firmal tulevikku kahjuks oodata pole.

Ja lõpetuseks, soovime soojalt jäädvustada oma tegemisi. Kirjutage meelde jäävad olukorrad ja ÕFiga kaasnevad emotsioonid üles! Teil on endal hea kord meenutada, milal midagi toimus, sest õpilasfirma tegemise käigus juhtub nii-nii palju. Kui neid mõtteid muuks tarvis ei lähe, siis ühe mõnusa aruande koostamiseks kuluvad need kindlasti ära!

HÕUM - NAGU KODU?

FOTO: KENNERTH KADASTIK

Häid lambaid mahub palju ühte lauta.

KIRKE NIINEMETS

Oli karge ilm, puhus jääne tuul ning vihma kallas kui oavarrest. Köhklesin, kas minna või mitte, kuna olin juba hiljaks jäämas. Otsustasin aga, et midagi pole kaotada ja tuleb minna. Teel kohtusin ühe toredate treffneristiga, kes samuti esimest korda tundmatusse paika suundus. Me avasime koos ukse ja meid ei tabanud üldsegi tundmatus, vaid

soojus. Esimesena tervitas meid Ergas-Ever Kask. Tuppa suundudes nägin enda ümber rõõmsaid, säravaid, ilusaid inimesi. Ilma Kirke Laura Allikuta ja Annabel Tiidebergita, kes mind Hõumile kutsusid, ei oleks mul praegu sellist mälestust. See oli justkui muinasjutumaailm. Tundsin, et ei ole siin nagu külaline, vaid osa millestki suurest, mis täitis mu südame sooja tunde. Kenneth Kadastik - süga-

valt fotograafiast ja filmindusest huvitatud inimene, kes tuli Tallinnast Tartusse, et kõnelda sellel teemal oli selle ürituse peakülaline. Tema rääkis, kuidas jumala plaanid võivad olla paremad, kui me endi omad. Ma ei suutnud mõne mõttega nõustuda, aga ma tõesti proovisin, sest see jõud ja armastus tekitasid minus soovi uskuda. Nii naljakas, kui see ka pole, rääkisime hiljem Kennethiga hoopis leedikutest. Mäletan, et tutvusin veel väga paljude uute inimestega. Treffnerist oli erakordselt palju särasilmseid ja hoolivaid inimesi. Seda mälestust olen meenuetanud ka mitmeid kuid hiljem. Ma arvan, et iga inimene võiks kordki elus astuda Hõumi uksele ja kogeda seda õdusat elamust. Usu mind, see pole üldse nii hirmus, kui paistab. Korraldajad ja osalejad jagavad oma teadmisi ja kogemusi Hõumist.

MIS ON HÕUM?

Annabel: Hõum on 3D koguduse poolt võimaldatud üritus noortele, peamiselt gümnasistidele. Kokkusaamise eesmärgiks on armastava ja koduse keskkonna tekitamine ning oluliste teemade avamine. Samuti on meile oluline kooliväline fun aeg, mis on tihti noorte igatsuseks. Hõumile tulijad on justkui tiimile külla tulnud inimesed, kes saavad osa meie igapäevasest elust ning seetõttu on alati olemas ka hoole ja armastusega valmistatud toit. Samuti võib Hõumil kuulda live muusikat, mis võimaldab tutvuda ühe võimaliku palve vormiga, milleks on ülistus. Hõum on vaba keskkond, kuhu võib tulla lihtsalt kuulama, kaasa rääkima või isegi vastu vaidlema. Meil kehtib ütlus „Tule nagu oled!” ning peame sellest igati kinni.

MIDA TÄHENDAB SULLE HÕUM?

Helena: Hõum on minu jaoks nagu teine kodu. Hästi lahe on Hõumi puhul see, et see ei toimu alati ühes ja samas kodus, vaid erinevates, mis minu meelest toob välja Hõumi tegelikku sisu, mis on kodu. Kodu ei ole vaid maja või mõni hoone, kus on pere, vaid kodu on koht, kus oled alati oodatud, armastatud ja julgustatud. Hõum on ka üheks selliseks koduks. Sinna on igaüks oodatud, olenemata usust, välimusest, nahavärvist, soost või millestki muust. Kui tuled kohale ja tutvud teiste vahvate inimestega, siis taipadki ühel hetkel, et oled lõpuks koju jõudnud.

KUST TULI IDEE KORRALDADA HÕUMI ÜRITUS UPT-NA?

Annabel: Kohtusin eelmise aasta suve alguses Tartu Hõumi eelmise juhiga ning ta teatas, et soovib teatepulga mulle ja Andresele üle anda. Esimese mõttena tabas mind hirm, mõeldes, et kuidas ma nii noorena, vaid 11. klassi alustades sellega hakkama saan. Mõistsin aga, et 11. klass tähendab ka UPT tegemist ning mul polnud veel ühtki ideed, seega pakkumise-ga nõustudes oli juba Hõumide korraldamine UPT-na üheks eesmärgiks saanud. Jagasin ideed Andresega ning ka temal polnud ühtegi teist plaani. Lootsime, et UPT annab võimaluse Hõumi korraldamisse veel rohkem süveneda ja tekitab julgust koolikaaslaste kaasata. Praeguse seisuga on esimene hooaeg juhina juba lõpusirgele jõudmas ning tuleb tõdeda, et Hõumi sidumine koolitööga oli väga hea mõte. Armastan Treffneris õppimist, kuid vaid Hõum on suutnud mind koolitööna all-nighter'iteni viia ning pisarateni liigutada.

MÕNI HEA LUGU HÕUMIGA SEoses:

Kirke Laura: Kuigi see aasta olen peamiselt olnud Hõumi külastaja, siis on mul eredaid mälestusi eelmisest aastast, kui olin esimest korda Hõumi korraldustiimis. Ka see oli eriline kogemus. Kuidas käputäie noortega organiseerida kohale suur hulk toitu, luua hubane keskkond, teha Facebooki üritus, kes teeb muusikat- neid küsimusi oli lõputult ja mäletan mitmeid kordi, kus jooksimine paaniliselt viimaste minutiteni enne ürituse algust ringi, et kõik ikka valmis saaks. Siiski, lõpuks saime alati asjadega ühele poole. Tundus, nagu olime kogu aeg emotsionaalselt ja füüsiliselt, isegi üleloomulikult hoitud. Mäletan ka neid hetki, kus liikusin mõne sõbraga või uue tuttavaga Hõumilt koos bussi peale ja sain tähendusrikkaid vestlusi pidada. Olgugi et Hõum on juba väliselt päris armas ettevõtmine, peitub selle sügavus minu arvates just nendes vestlustes, mis teevad mind väga tänulikuks. Olen palju mõelnud sellele, et peale läbude ja kooli ametlike ürituste on vähe avalikke sündmusi noortele lihtsalt olemiseks, kokkusaamiseks, sõprussidemete tugevdamiseks ja sügavamatest teemadest rääkimiseks. Eriti vähe on neid kohti, kuhu on iga noor oodatud. Seepärast on Hõum igati tänuväärne ürituste sari.

FOTO: ERAKOGU

Live Hõum: ÜKSILDUS

tnhõum • 138 vaatamist • 4 päeva eest

Video vaadatud? See pole veel kõik! ⚠️ KÜSIMUSED 1. Kas sina oled üksildusega võidelnud? Kuidas oled sellest üle ...

Uus

31:52

Live Hõum: PERESUHTED

tnhõum • 219 vaatamist • 2 nädala eest

Video vaadatud? See pole veel kõik! ⚠️ KÜSIMUSED 1. Millised on sinu suhted enda pereliikmetega? 2. Kuidas oled siiani ...

30:53

Live Hõum: RAHU

tnhõum • 226 vaatamist • 1 kuu eest

Aitäh, et vaatasid meiega midagi ajaloolist! ⚠️ See pole veel kõik! ⚠️ KÜSIMUSED 1. Kuidas tuled toime praeguse ...

26:42

Eriolukord ei ole takistuseks, sest Hõumist võib osa saada ka kodus, interneti teel.

KUIDAS SULLE MEELDIS HÕUM?

Orm Mõru: Mulle meeldis Hõum päris hästi. See oli hubane ja meeleolukas üritus ning kõik inimesed olid sõbralikud.

Ergas-Ever Kask: Mulle Hõum täitsa meeldib, olen seal ka korduvalt käinud. Hõumil on toredad inimesed ja igav ei hakka.

Liis Rossner: Ma olen päris mitmel Hõumil käinud ja pean ütleva, et need on väga toredad. Seal on alati tore seltskond koos, kellega on mõnus vestelda. Iga kord on ka põnevad teemad, mille üle arutada.

KAS KASSIILDIGA ON VÕIMALIK TINDERIS LÄBI LÜÜA?

RACHEL KÕLLO

Kes ei oleks kuulnud Tinderist ja elust seal - tõenäoliselt me kõik teame sellest natukene. Nagu teaduseski tuleb hüpoteesi katsetada, seega tegin ma endale Tinderi ja proovisin järgi, kui vahva ettevõtmine Tinder olla võib. Läti mehed, eesti vesi ja kii-supilt. Mis saaks valesti minna?

Oli möödud karantiini esimene nädal, kui mul juba igav hakkas. Ma olin läbi lapanud kõik sotsiaalmeediakontod ja uudised, õppinud nii palju, kui jõudsin, teinud trenni, aga ikka tundsin igavust. Sestap laadisin alla Tinderi äpi ja tegin endale kasutaja, midagi otsestest ma sellest aga ei oodanud. Ehk olen veidi vanamoeline, sest ma ei usu internetikohtingutesse. Arvan, et päriselus leiab endale kaaslase hoopiski kergemini. Muutsin siis oma nime ja pilti - mis võiks olla parem kui oksendava näoga kass? Mõeldud, tehtud ning Tinderi kasutaja saigi valmis.

Pean tunnistama, et alguses vaatasin ma üsna hoolikalt, kelle ma paremale tõmban. Seletuseks: kui inimene Sulle meeldib, siis tõmbad ta paremale, kui ei meeldi, siis tõmbad vasakule. Kui kaks inimest on vastastikku teineteist äpis pa-

remale tõmbanud, siis nad saavad *match'i* ehk nad saavad hakata üksteisega rääkima. Kui mul tekkis mõte sellest hoopis eksperiment teha, hakkasin ma kõiki ettejuhtuvaid paremale tõmbama, süvenemata välimusse või profiili.

Esimesed *match'id*

Ei läinud kaua, kui saingi oma esimesed *match'id*. „Mis ma siis nüüd teema peaksin?” mõtlesin endamisi. Otsustasin minna kõigega kaasa, tuleb mis tuleb. Seega, kui Honey-nimeline võõras mulle „hey“ kirjutas, siis ma vastasin talle: „Hey, honey!“ millele järgnes edasine vestlus, kui seda saab nõnda nimetada. Selline on tavaline suhtluse algus Tinderis:

1. Hei! / Saada pilti / Mis su Instagram või Snapchat on? / pickup line;
2. Kuidas läheb? / Saada ikka pilti / aga Facebook? / järjekordne pic-

Minu profiil Tindervis. Päris paljulubav.

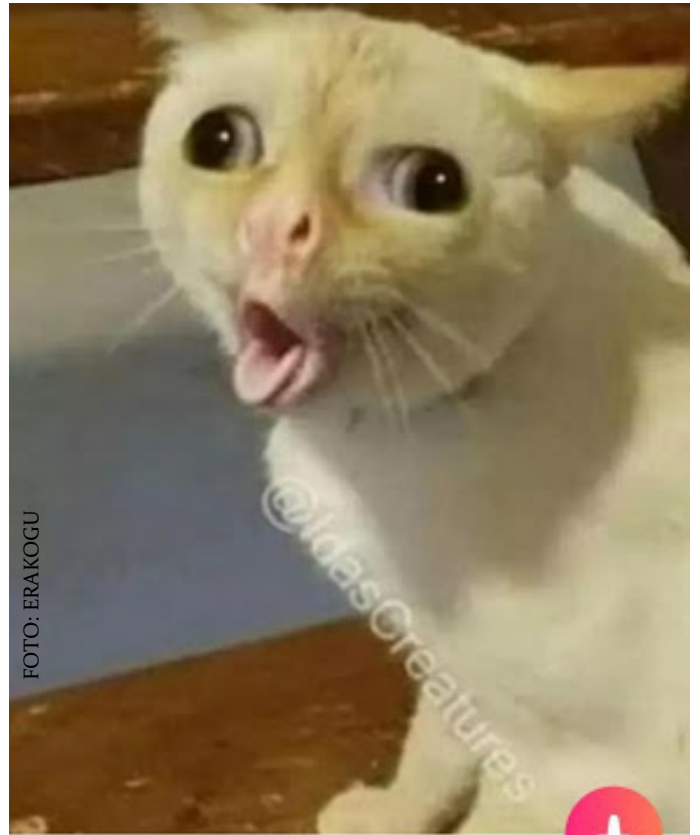

FOTO: ERAKOGU

Carolyn, 18

🏠 Lives in Tartu

📍 less than a kilometer away

oskan süüa teha, kui riisi ja makaronide keetmine arvesse läheb. pannkoogid on lemmikud ❤️

kup line;

3. Kirjelda ennast / (kui pilti või sotsiaalmeediakontodid ei jaga, siis oled mängust väljas);

4. Saada pilti!

Ausalt öeldes ootasin ma midagi enam, kui taustakontrolli tegemist. Ütlesin kõigile, et mul pole ei Instagrami ega ka Facebooki, sest mulle ei meeldi sotsiaalmeedia ja tegelikult olen ma selles valdkonnas üldsegi uustulnuk. Tagava- raplaan oli mul samuti olemas:

„Ma just kustutasin Snapchati ära, sest see muutus tüütuks, aga mul on WhatsApp, mille numbrit ma ei jaga :(“ Oluline on kurb nägu juurde panna, siis on meeleolu väljendamine efektssem. Tunnistan ausalt, et ma ei näe Tinderi kasutamises elumuutvat mõtet või tõsiasja, et see kuidagi mu elu paremaks saaks muuta. Tean, et mõned inimesed vaidleksid mulle tuliselt vastu, väites, et Tinder on igati kasulik ja lõbus koht, kuid sel korral jään oma arvamusele kindlaks. Tunnistan siiski, et ka mina leidsin kolm inimest, kellega pidasin veidi pikemat suhtlust, kui arvata võinuks.

Leidub inimesi, kellega suhtlust arendada

Esimene neist oli üpriski vahva, ent tülikas sell, kes kirjutab mulle vaid siis, kui tal töö juures igav oli või kui ta oli üksi ja tahtis kokku saada. Ta ei mõistnud, et ma ei ole nõus temaga kell üksteist hilisõhtul Toomemäel kokku saama, kui ma temaga vaid üks tund rääkinud olen... Muidu tore kutt, aga see kahtlane suhtlus kestis vaid päeva.

Teine vestluspartner oli tegelikult mu vana tuttav, aga tema mind kassipildi tõttu ära ei tundnud. See oli tema suhtes muidugi ebaaus ning tekitas minus ebamugavustunnet. Siiski oli tore temaga kirjutada ja kuulda, et tal läheb hästi. Lisaks arutasime muidugi eriolukorda ja igasuguseid muid teemasid, aga ka see vajus üsna peagi ära.

Kolmas inimene oli minuga ootamatult sarnane. Romantikuna olin korraks isegi seisundis, kus arvasin, et äkki Tinder toimib. Arvasin, et leidsin oma hingesugulase teisest Eesti otsast. Ta nimi oli Shrek ja ta pildil oli samuti sookoll Shrek – see mind tõmbaski. Tegelikult olid tal huvitavad mõtted ja ta ei olnud sar-

naselt minule tõsiselt asja juures. Nagu ka teiste puhul, oli eufooria siiski lühiajaline. Ei läinud kahte päevagi, kui meie suhtlus juba lõpule jõudis.

Tinderi kuld

Ma ei oleks kunagi arvanud, et Tinderis nii palju lätlasti on, kui eksperimendi käigus kohtasin. Nad on juba tõesti ühe varbaga Eestis. Lätlaste tuvastamine Tinderis oli imelihtne - lisades hariliku eestlase nimele s-täht juurde ongi lätlaslik nimi valmis. Kui Su nimi on Raivo, siis Lätis oled Raivos, või kui Sul on nimeks Aigar, siis oled Aigars. Mina olen selle valemi järgi siis Rachels.

Üks minu lemmiktsitaate Tinderist on, et eesti naised on ilusad, sest eesti vesi. Seega armsad naissoost kaasmaalased, joogem rohkem kodumaa vett. Põhjavesi!

Tinderi mehed on kavalad. Piltidel peab kindlasti olema ka koer ja profiili kirjutatakse enda pikkus. Selle põhjal on keskmine eesti mees üle 1,85 meetri pikk, isegi 1,9m.

PARIMAD PICKUP LINE'ID JA PROFIILIKIRJELDUSED

„Vihkan õppimist, aga armastan sind.“

„If corona doesn't take you out, can I?“

„Oled nii kuum, et kvalifitseerud tuleohtliku toote alla.“

„Otsin ema oma koerale.“

„Vanaema teine lemmik lapselaps.“

„Mu toalamp on katki – otsin ellu uut valgusallikat.“

„Mees, keda sõbrad kutsuvad südametemurdjaks.“

„Tahaks midagi sellist nagu Ari Mattil ja Miikaelil omavahel on, või ole Teet mu Kristjanile.“

„Sõprade seas võiks olla rohkem östrogeni.“

„Mul on koer.“

„Kaitsen sind viiruste eest.“

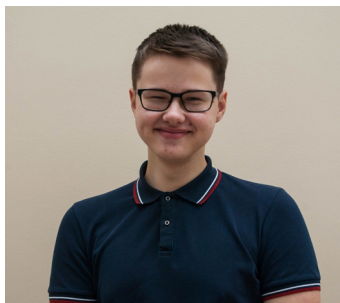
„Otsin kedagi, kellega karantiini üle elada.“

„Ma ei ole hea ujuja, aga sinu südamesse sukeldun kiiremini, kui sa arvata oskad.“

Lühikokkuvõte ja mõtteid

Ma ei saa Tinderit päris maha ka lasta, ehk tõesti, kui uskuda ja päriselt sealt suhet või sõpra otsida, võib see toimida. Ka üks mu enda tuttavatest leidis oma kaaslase sealt, järelikult ei ole Tinder täiesti kasutu. Ometi on sellel palju aspekte, mis mind ennast häirivad. Näiteks ei ole mina seda tüüpi inimene, kes teistega kiirelt tutvuks ja enda elu iga võõraga jagaks. Samuti ei meeldi mulle endast pilte igale poole postitada. Lisaks väärtustan ma inimeste mõttemaailma rohkem kui muid omadusi, sestap läksin tihti endast välja, kui Tinderis tehakse kõik otsused vaid välimuse põhjal. Pean tunnistama, et ei ole meeldiv lugeda, kuidas inimeste hobideks on joomine ja suitsetamine. Arvan, et see pole eriti atraktiivne omadus. Muidugi oli huvitav näha tuttavaid nägusid ja veidi nalja teha, aga see tüütas mind juba esimese tunniga ära. Lõpuks oli mul väga hea tunne, kui sain selle rakenduse ära kustutada. Lähme parem kõik õue ja tutvume uute inimestega päriselus.

KARANTIINIAJA KULTUURIELAMUSED

MARKUS LAANOJA

Eriolukorra piirangute tõttu on kultuuri tarbimine ras-
kendatud: muuseumi külastamine on võimatu, kinoek-
raanidelt filme ei näe ja teatrisaalid on tühjad. Et inimeste
meelt erksana hoida, on mitmed asutused välja pakku-
nud digilahendusi, tänu millele on võimalik meeldejäa-
vaid kogemusi saada oma koduseinte vahel.

Kumu

Viimati külastasin Kumu kunstimuuseumit piinlikult kaua aega tagasi, mistõttu olin rõõmus, kui ko-
mistasin virtuaaltuuri lingi otsa. Õhinaga vajutasin lingile ja seisingi juba mõtteliselt muuseumihoone
fuajees, valmis avastama eesti kunsti. Arvasin, et külastajale näidatakse ainult kunstiteoseid, kuid tege-
likult sain interneti vahendusel piiluda ka näiteks Kadrioru parki ning auditoriumisse. Näituse enda
tehniline lahendus jättis aga pisut kesise mulje: külastada sai küll mitut saali, kuid põhjalikumalt oli
võimalik vaadata ainult mõnda maali ning kaasaegse kunsti korrust virtuaaltuuril ei näidatudki. Lähe-
maks uurimiseks valitud piltidele klikates sai lugeda küll lühikest infokildu autori kohta, kuid PDF- ja
audiofailid kahjuks ei avanenud. Samas oli põnev kiigata konserveerimisosakonda, kuhu tavalistes tin-
gimustes on ilmselt märksa keerulisem pääseda.

Mick Pedaja kodukontsert

Rahulik ja mõnus muusika aitab alati närve ra-
hustada, mida näitas ilmekalt ka Mick Pedaja
kodukontsert. Oma loomingut jagavad sel vii-
sil mitmed teisedki artistid ning soovitan soo-
jalt mõne ülekande vaatamist. Minimalistlikud
veebikontserdid loovad kuulaja ja muusiku va-
hel vahetu kontakti, mida on eriolukorras raske
mujalt leida. Pedaja ning tema muusika sobivad
praegusel perioodil eriti hästi: esitaja ise on soe ja
kaasav ning tema palad aitavad lõõgastuda. Tava-
liselt ei saa üheaegselt kontserti kuulata ja mate-
maatikaülesandeid lahendada, kuid virtuaalsete
ülekannete puhul võib nende kahe vahel tekkida
suurepärase koosluse.

Kirjandusühing Siuru 100. aasta- päevale pühendatud näitus

Kui Kumu virtuaaltuur oli üles ehitatud siht-
punktidele, kuhu külastaja ennast nii-öelda ase-
tada sai, siis siurulastele pühendatud veebinäitus
meenutas rohkem õpikuteksti või konspekti. Te-
gemist oli tavalise internetileheküljega, mis si-
saldas infot kirjandusrühmituse kohta ning pil-
te joonistustest, mida autorite raamatutest leida
võib. Kuigi tehniline pool oli tagasihoidlik, täitis
näitus minu arvates suurepäraselt oma eesmärgi
ning avardas minu ettekujutust kunstist kirjan-
dusteostes. Vaadates Konrad Mägi illustratsioo-
ne Tuglase reisikirjas tekkis põletav soov, et raa-
matukogu siiski veel lahti oleks.

Eesti Rahva Muuseum

Tänu humanitaarpraktikumile on Eesti Rahva Muuseum mulle üsna tuttav ning peamiselt aitasid veebituurid varasemaid teadmisi meelde tule-tada. Ometi avastasin siiski ka üht-teist uut ja põ-nevast, näiteks sain teada Kukruse emanda hauast leitud talismanide tähenduse. Virtuaaltuuri viivad läbi giidid, kes avavad vahvasti eksponaatide tausta ning jagavad lugusid, mida muuseumis infotahvli-kestel kirjas polegi. Tundsin küll pisut puudust in-teraktiivsetest eksponaatidest, ent digitaalne kü-lastus oli siiski igati arvestatav alternatiiv päris elamusele. Veebituur sobib eriti hästi neile, kellele pikk muuseumikülastus üle jõu käib, kuna ühe pika video asemel on tegemist lühikeste klippidega, mis käsitlevad erinevaid ajatelje osi.

Flo Kasearu isikunäitus „Ohustama-ta liigid” Tartu Kunstimuuseumis

Kuulsin näitusest alles eriolukorra ajal, kui luge-sin Postimehest Aare Pilve kultuurisoovitusi. Peagi avastasin, et Tartu Kunstimuuseumi kodulehel on võimalik näitusele ringi uudistada ning Youtube’is on üleval ka videotuur, kus giid eksponaate lähe-malt tutvustab. Säärane kombo pakkus minu arva-tes reaalse külastusega väga ligilähedase elamuse, kuna sain nii näitusesaalis „ringi kõndida” kui ka vi-deost seletusi kuulda ja teoseid lähedalt näha. Gii-di kommentaaridega veebituurid on minu arvates kunstinäituste puhul eriti kasulikud, sest iseseisva külastamise korral on väljapandud esemete tausta ja tähendust tihti keeruline mõista.

Tartu Uue Teatri salvestused

Kooli kõrvalt on teatris käimist tihti keeruline planeerida, mistõttu olin väga rõõmus, kui leid-sin, et Tartu Uus Teater näitab eriolukorra ajal oma kodulehel etenduste salvestusi. Vaatasin tükki „Mobiilsed definitsioonid”, mille plakati linnaruumis küll mitu korda silmasin, ent teat-risaali ma kahjuks ei jõudnud. Oma laua taga etendust vaadates mõistsin üsna kiiresti, kui mõjuvõimas on teatrisaali atmosfäär – kodune elamus on kindlasti grammi võrra magedam. Murekohaks võis olla ka valitud etendus, kuna osalusteater ilma osaluseta on pisut kummaline. Näiteks võtsid näitlejad teatrikülastajaid vastu, kuid mina istusin liikumatult paigal ega saanud päris samaväärset kogemust. Siiski on Uue Teat-ri teatritoog teretulnud ettevõtmine ning aitas teatriigatsust leevendada.

Kaasaegse Kunsti Eesti Keskuse „Arhiivikuller”

Isolatsioonis istuvate inimeste meele lahuta-miseks jagab Kaasaegse Kunsti Eesti keskus teoseid oma videoarhiivist, mis on praegusel imelikul ajal ehk eriti kõnekad. Vaatasin moc-kumentary-stiilis lühifilmi „Harilik eesti siga-kass”, milles Eesti Kunstiakadeemia tudeng proovib välja selgitada, kas tema riukalikku kassi on võimalik seaks muuta. Absurdiküllane film oli täiuslik väljapääs tõsisest ja üksluisest hetkeolukorrast ning sarnaseid teoseid võib „Arhiivikulleri” rubriigist leida teisiigi.

MUBI

Avastasin MUBI keskkonna tänu Tartu Elektriteatri Instagrami story’le ning alustasin kohe tasuta kat-seperioodi, kuna Netflix’i ulatuslik valik ei rahulda minu soovi kinos filmi vaadata. MUBI filmivalik on väga omanäoline ning sellesse ei kuulu kommertslikud Hollywoodi linateosed. Sarnaselt teatrisaalile on ka kinol kui hoonel kindlasti oma tähendus, mida telefoni- või arvutiekraan täielikult asendada ei saa, kuid pisut teistsugust ja erilist elamust pakub MUBI kinokava kahtlemata, mistõttu julgen seda fil-mihuvilistele soovitada.

ÕPETAJATE MULJEID ERIOLUKORRAST

MARI LEPP

Koroonaviiruse tõttu kehtestatud eriolukord on meie kõigi igapäevast elu märkimisväärselt ümber korraldanud. Üheks suurimaks muutuseks on koolitöö toimumine alates 16. märtsist distantsõppena. Tegemist pole uue olukorraga ainult õpilaste, vaid ka õpetajate jaoks, mistõttu uurisin, millised on nende muljed antud olukorrast.

Kohanemine eriolukorraga

Praegust olukorda iseloomustaks ilmselt vanasõna „Aeg annab arutust”. Seda kinnitab nii kahel korral läbi viidud õpilastelt tagasiside küsimine kui ka tehtud uuring õpetajate seas. Küsitlusest, milles osales 25 õpetajat, selgus, et õpetajad on üldiselt positiivsed. Enim oldi rahul tööülesannete teostusega ning õpilastega suhtlemise efektiivsusega küsimuste või probleemide esinemisel. Kõige madalamalt hindasid õpetajad kohanemist tehtud tööülesannete kontrollimisega ja tagasisides-tamisega, mille puhul andsid endale

hinnangu „rahuldav” või „halb” 44% vastanutest. On huvitav, et mitmed õpetajad leidsid siiski, et distantsõppe koolitööde tagasisides-tamine omab vaatamata ajamahukusele suurema individuaalsuse tõttu lisa-väärtust.

Direktor Ott Ojaveer on praeguse olukorraga rahul. „Arvan, et me kõik oleme selles keerulises olukorras päris hästi toime tulnud. Olen rõõmuga lugenud õpilaste tagasisidet ja tänan kõiki õpilasi, kes võtsid vaevaks küsimustikele vastata. Olen välja lugenud, et sõltumata olukorrast õpetajad õpetavad ja õpilased õpivad – oma tööd teevad kõik suure pühendumuse ja kohusetundega,” kirjeldas ta.

Õpetajad kiitsid õpilasi mõistva suhtumise ning vastutulelikkuse eest, rahul oldi ka nende iseseisvusega tööde tegemisel.

Ometi on distantsõppe puhul ka mu-rekohti, mille lahendamise nimel nii õpilased kui ka õpetajad veel vaeva peavad nägema. „Puudust tuntakse vahetust suhtlusest klassikaaslastega ja õpetajatega, sest praegune kohustuslik distantsõppe ei sobi kohe kindlasti kõigile õpilastele. Puudu on inimlikust suhtlusest, mida veebi teel

ei kompenseerita ning ka õpetaja selgitustest kas siis tunnis või uue õppetüki õppimisel,” jagas direktor.

Täpsemini e-õppest

Küsitlusest selgus, et õpetajate vahendid e-õppe läbiviimiseks on väga mitmekülgsed. Õppetöö läbiviimisel on kõige populaarsemad lahendused tekstitöötlusprogrammid MS Word ja Google Docs, mida kasutavad vastavalt 68% ja 72% vastanutest. Vähem rakendust leidvate programmide seas on näiteks Socrative, Kahoot ja Blogger. Lennukamad õpetajad loovad ise veebilehti, õppevideoid, ristsõnu, mõistekaarte ning teevad konspekte ja jooniseid neti-tahvli-le.

Õppematerjalide puhul on enamik õpetajaid kasutanud olemasolevaid õpikuid ja isiklikke materjale, kuid ollakse aldis kasutama ka internetis leiduvaid e-õpikuid, digiõppevaramut ning muid internetimaterjale, näiteks erinevaid loenguid, videoid ja artikleid.

Keemiaõpetaja Joana Jõgela oli juba õppeaasta alguses materjalid Moodle'isse kogunud ja seetõttu pisut paremini ette valmistunud. „Õpetajad jagavad üksteisega erinevaid keskkondi ja võimalusi, mida kasutatakse. Oma nipid ja trikid õpetatakse selgeks ka kolleegidele. Samuti on õpetajad saanud vajadusel abi Moodle'i ja Google Meeti keskkonnaga tutvumisel, seega kolleegid aitavad ja toetavad üksteist igati.”

Peaaegu täielik üksmeel valitses õpetajate hulgas õpilastega suhtlemise teemal, mille juures kiideti nii videotundide mugavust, kiirust ja laiahaardelisust, kuid mainiti ka kirjasuhtluse olulisust selle personaalse lähenemise võimalusena. Õpilastega suhtlemisel on populaarsuselt esimene variant Stuudiumi keskkond, järgnevad Google Meet ning rääkimi-

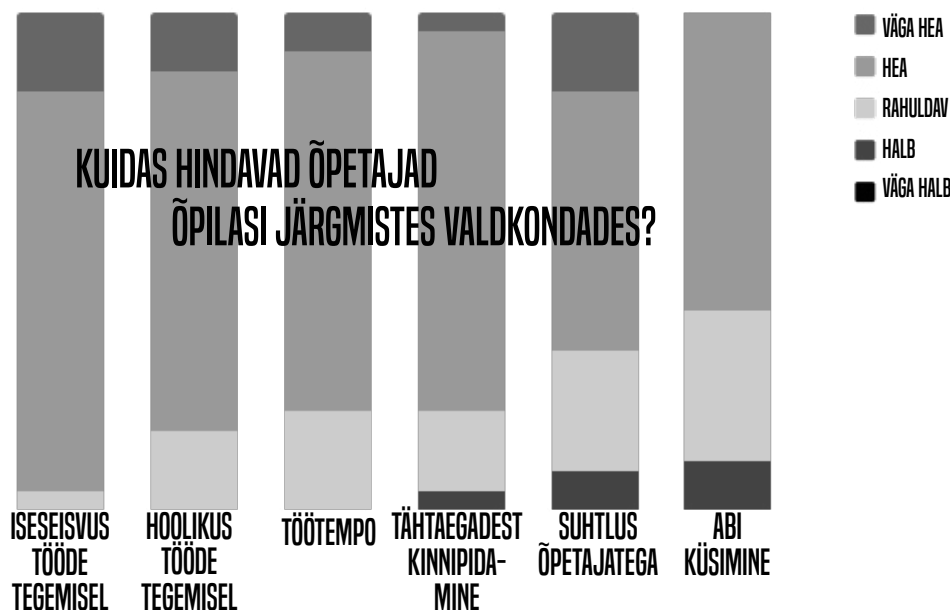
ne telefonikõnede teel. „Videotunnid on minu jaoks väga oluline osa õppetööst. Ladina keeles on kõik tunnid videotunnid, inglise keeles on sellisel kujul üks tund. Oma kogemustele tuginedes võin öelda, et e-õpe toimib päris hästi, aga kindlasti ei asenda see tavaõpet täielikult. Mõneks nädalaks on e-õpe sobilik, aga alaliselt ei ole see hea lahendus,” ütles õpetaja Marcus Hildebrandt.

Kõik muu, mis distantsõppega kaasneb

Distantsõpe on ümber korraldanud kõigi ajaplaneerimise ja tööruutiini. Kui õpilased kurdavad, et õppimiseks kulub varasemast rohkem aega, siis ka tervelt 88% küsimustiku täitnud õpetajatest vastasid, et neil kulub võrreldes tavaolukorraga koolitöödele rohkem aega. Sagenenud probleemid on ajapuudus nii aktiivse liikumise kui ka muude meelistegevuste puhul, nõnda arvavad vastavalt 52% ja 40% vastanutest. Kurdeti ka abi saamise raskendatuse, meeleolulanguse, uneprobleemide ning tähelepanu hajutavate lemmikloomade ja pereliikmete üle. Paljud mainivad siiski seda, et need murekohad esinesid pigem üleminekuajal.

Õpetaja Jõgela kommenteeris: „Mulle tundub, et hetkel läheb e-õppega juba pigem hästi: süsteemid toimivad, õpilased tegutsevad ja minul jätkub isegi aega enda tegevuste jaoks. Eks alguses olid käed-jalad tööd täis, et luua materjale ja leiutada, kuidas võimalikult mõnusalt õpilaste õppimist toetada, aga kõigegega harjub.”

Kui õpilastele on kehalise kasvatuses õpetajad loonud erinevaid harjutusi GPS-kunstist tähestikutrennini, siis ka õpetajad noorematele siinkohal alla ei jää. „Aprillikuus koguvad õpetajad taaskord samme, seega liikumine on jällegi päevakorral. Samuti annavad kehalise kasvatuses õpetajad meile häid nippe, kuidas vahepeal arvuti tagant üles tõusta ja mõni Tik-

Toki tants selgeks õppida või võimlemisharjutustega oma päeva värvi lisada.”

Vaade tulevikku

Hetkeseisuga on valitsus konkreetseid otsuseid vähe teinud. Haridusminister Mailis Repsi siimaani antud juhised on olnud ebaselged ja raskesti teostatavad, näiteks plaan 15. maist kümneliikmelistel õppegruppidel koolis tegutseda lasta.

Küsimusele, kas praegu eeldatavalt 15. maist algavad konsultatsioonid on üldse vajalikud, vastas õpetaja Hildebrandt „Niipea, kui on kindel, et eksamid toimuvad, siis jah. Aga kindlasti ei pea see olema kontaktõpe, konsultatsioonid võivad ilusti toimuda videosilla kaudu, nõnda ka UPT kaitsmised. Soovin õpilastele kannatlikkust ja rahulikku meelt. Eriti lõpetajad peavad sellega arvestama, et kooli lõpetamine saab olema hoopis teistsugune kogemus kui tavaliselt. Esikohal on ikka meie kõigi tervis.”

Nüüdseks on meie kooli juhtkond otsustanud, et distantsõpe jätkub õppeaasta lõpuni, karantiini lõppedes on võimalik mõnede praktikumide ja konsultatsioonide toimumine ning haridusministeerium välja pakkunud sel aastal riigieksamite vabatahtlikuks muutmise.

Eesti peaks e-riigina olema suuteline distantsõppega kiirelt kohanema. Mõeldes aga edasisele tulevikule, on esile kerkinud ideed internetis toimuvat õpet sagedamini läbi viia, seda aga lühiajaliste perioodidena. „E-õppepäevi oleme varasemalt koolis korraldanud. Kas neid ka tulevikus korraldada, on praegu keeruline otsustada. Praegune kohustuslik distantsõpe on andnud õpetajatele enesekindluse koostada õpiülesandeid internetis. Eesmärk ei tohiks olla mitte e-õppepäev, vaid ikka ajakohane õppeülesanne, kas siis aineütlene või õpilasgrupile suunatud. Päris kindel on see, et õpetajaskonna e-pädevus distantsõppel suurenes oluliselt. Õpetajaskond on nüüd ja edaspidi palju kindlamalt kasutamas e-õppe võimalusi. Enam ei ole kartust tundmatutes valdkondades tegutseda, küsides endalt „kuidas see mul õnnestub” või „kas tulen arvuti-ga toime”. Õpilaste ja õpetajate e-pädevus ei ole hea, vaid on suurepärase!” vastas direktor Ojaveer.

Igal juhul on distantsõpe õpilastele ja õpetajatele nii mõndagi andnud, kas siis digipädevust arendanud või kastist välja mõtlema pannud. Hoidkem end ja lähedasi ning ikka vaimu erksana!

ELUTARKUSED KÕIGE TARGEMATELT

M.Reemann: „Kümnendikud on ikka lollid. Seletad ühe korra, ei saa aru. Seletad teist korda, ei saa aru. Seletad kolmandat korda, ise hakkad juba aru saama, aga nemad ikka aru ei saa.”

P.Beier: „Mina kurameerin naistega vähemalt 2 nädalat.”

I.Pajur: „Uni on distsipliini küsimus!”

M. Reemann: „Teid, noormees, ootavad suured teod - viinamäeteod.”

T. Jürgenstein: „Jessss, nelja „s”-iga!”

T.Jürgenstein: „Millal sa viimati sadistlikke mõtteid mõtlesid, kas näiteks eile?”

Õpilane: „Ei.”

T.Jürgenstein: „Mina küll mõtlesin.”

K.Punga USA - Iraani konflikti ajal: „Ja siis ma mingi aeg pommitan teid veel mõnede küsimustega. Oih, seda sõna ei tohiks vist praegu kasutada.”

K.Orav-Puurand: „Tõeline reaallahendab matemaatikaülesandeid ajalootunnis.”

M.Reemann: „Nagu isa suust kukkunud ja otse pea peale.”

A.Salo: „Neeger on normaalne sõna.”

M. Matto iga kord, kui keegi kasutab eesti ja saksa keelt samaaegselt: „Kommen Sie, kommen Sie käsi-kaudu, täna koridoris dunkel on.”

Ü.Hüva: „Ma arvasin, et sa oled tark.”

S.Oks: „Täna joon, tõin poest kõigest dekaliitri õllet.”

M. Reemann: „Kuidas dinosaurused välja surid? Isadinosaurus tegi „mhm” ja emadinosaurus „mkm”.”

Uve Saar: „Lapsi tehke siis, kui olete 20-25, aga alustage juba 18. aastaselt. Seda ei tohi mingil juhul naabri-mehe hooleks jätta!”

HUVITAV TEST – SAA TEADA, MILLINE ÕPETAJA SA OLED!

Meie koolis on palju erinevaid õpetajaid, kes on kõik oma hobide ja iseloomuomadustega isemoodi huvitavad. Endaga kõige rohkem sarnaneva õpetaja teada saamiseks vali igast satsist variant, mis Sinuga kõige rohkem kokku sobib ja loe hiljem kokku, milline variant Sul testis kõige rohkem esines. Edukat lahendamist!

Mida Sa teed, kui leiad maast 2€?

- Paneksin taskusse mustemateks päevadeks
- Mõtleksin väga pikalt ja filosoofiliselt, et kust see münt küll siia sattus
- Neaksin kõike ja kõiki, sest see polnud kahekümnekas
- Lihtsalt vaatan seda, tasa ja targu
- Nurisen, et kuidas inimesed nii rumalad on, et oma raha ära kaotavad
- Viiksin koju ja puhastaksin mingis lahuses ära
- Panen kuulutused üles, et õige omanik üles leida
- Korjan selle üles ja kekslen koju, et selle oma hoiupörsas-

Mida Sa tavaliselt hommikuti sööd?

- a) Putru
- b) Täisväärtuslik inglise hommikusöök
- c) Võileib ja tass kohvi
- d) Tunnikontrolle
- e) Kamaluga D-vitamiini, et tervena püsida
- f) Ohtralt süsivesikuid, lipiide ja valke
- g) Jogurtit müsli ja chia seemnetega
- h) Munaputru ohtra tšilliga

Mis aine õppimist jälestad enim?

- a) Kõik ained on toredad!
- b) Ma ei mõista füüsikat, pole mõtet proovida..
- c) Aluste ja hapete
- d) Vabandage väga, aga mis asi on majandus?
- e) Ma iman infot nagu käsn ja ei vihka ühtki ainet
- f) Kehaline kasvatus ei istu kohe üldse
- g) Mõtlen kogu aeg positiivselt, kõik on oma-moodi kasulik
- h) Ma olen kõiges hea ja osav

Kuidas reageerid, kui saad teada, et oled keemia KT läbi kukkunud?

- a) Teen uuesti
- b) Ma olen humm, ma ei peagi keemiat oskama
- c) Keemia pole teadus, seega vahet pole. Peaasi, et oskan füüsikat
- d) Vahet pole, arvestuse jaoks õpin terve õpiku pähe
- e) Lähen vaidlen natukene, et hinnet ümardada
- f) See ei ole võimalik, ma olen keemik!
- g) Lähen õpetajaga läbirääkimisi pidama
- h) Lähen enda peale väga vihaseks, aga õpin järgmisel korral hoolikamalt

Mida teed pärast tunde?

- a) Joon kodus teed ja lähen jalutuskäigule
- b) Surfan salaja Redditi ja vaatan ajaloolisi meeme
- c) Maandun diivanile telekat vaatama
- d) Asun kohe töö kallale
- e) Mul on busy life, seega ma uurin läbi kõik päeva jooksul tulnud meilid ja uudised
- f) Magan
- g) Veedan aega oma armsas koolimajas
- h) Tegelen oma saja hobi ja üheksa ametiga

Kuidas Sa kurameerid?

- a) Oldschool
- b) Tinder, aga klassikalised kohtingud
- c) Nagu ikka kurameeritakse
- d) 2 nädalat
- e) Võlun kandidaadi ära jalamaid
- f) Pahvatan oma tarkusega
- g) Punastan ja jooksen minema
- h) Niidan partneri jalust oma härrasmehelikkusega

Millist sotsiaalmeedia platvormi meeldib Sulle kasutada?

- a) Pinterest
- b) Reddit
- c) TikTok
- d) Minu sotsiaalmeedia on mu luule
- e) Google
- f) Instagram
- g) The Language Nerds
- h) Facebook

Vali üks trend!

- a) VSCO girl
- b) WW III memes
- c) Tide podide söömine
- d) Tie-dye
- e) Kylie Jenner lips challenge
- f) Miniatuursed käekotid
- g) Retro riietumisstiil
- h) TikToki tantsud

Kui Sa ei oleks oma praeguse partneriga koos, siis kellega Sa siit valikust koos oleksid?

- a) Uku Suviste/ Kaja Kallas
- b) LeBron James/ MacKenzie Scott Bezos
- c) Bill Nye/ Chrissy Teigen
- d) Peter Paul Rubens/ Ita Ever
- e) Elon Musk/ Kylie Jenner
- f) Dmitri Mendelejev/ Katie Bouman
- g) Jaan Tätte/ Marina Kaljurand
- h) Oleks on paha poiss

Mis spordiala Sulle enim meeldib?

- a) Jalgpall
- b) Korvpall
- c) Saalihoki 100%
- d) Iluuisutamine
- e) Kergejõustik
- f) Võrkpall
- g) Kas filmide vaatamine on sport?
- h) Rahvatants

Kui said kõige rohkem vastusevariante „a”, siis Sa oled **Ehtel Timak**. Sa ei pruugi olla küll kõige tuntum inimene koolis, kuid see ei tähenda, et Sa poleks oluline. Oled kogu aeg kõigi jaoks olemas ja Sind ei näe peaaegu kunagi kurjana. Oled tõeline emafiguur oma suhtlusringkonnas. Sa tead trigonomeetriat nagu oma viit sõrme ja ei karda matemaatikat ka päris elus kasutada, olgu see kasvõi koogiplaadi pindala arvutamine. Keep up with the good work ja ära lase teiste tuntuusest end heidutada, sest kõik ei tee vahet kullal ja kassikullal.

Kui said kõige rohkem vastusevariante „b”, siis sarnaned Sa kõige rohkem **Indrek Pajuriga**. Oled lahe ja ratsionaalne inimene, kelle kuulamisest ei väsi keegi kunagi. Oskad teha nalja ja ka head nalja hinnata. Oled praktiliselt nagu inim-Vikipeedia, kes võib rääkida lugusid, kuidas Moskva olümpiamängudeks Moskvast prostituute minema aeti. Sa ei ütle ära ka heast peost ja oled oma hingelt noor. Suure tõenäosusega toetasid sa 2016. aasta presidendivalimistel pigem Hillary Clintonit kui Donald Trumpi, aga ära heida meelt- küll tulevad järgmised valimised.

Kui Sa kogusid kõige rohkem variante „c”, siis palju õnne! Oled Treffneri kõige muhedam õpetaja, kelle tundides pole kunagi igav- **Siim Oks**. Sa oled hingelt noor ja uljas ning tahad olla kursis kõige vingemate tehnikasävitustega. Oled oma suhtlusringkonnas väga populaarne ja elad täiel rinnal. Sa oled ka väga tark ja arvatavasti tead kõikvõimalikke konstante peast. Tead ju ikka, mis $6.62607004 \times 10^{-34} \text{ m}^2 \text{ kg} / \text{s}$ on?

Kui kogusid kõige rohkem vastusevariante „d”, siis oled sarnane tõelisele kalliskivile- meie oma **Priidu Beierile**! Sa eelistad head veini ja kunsti labastele Rokika pidudele ja naudid õppimist. Sina oled oma suhtlusringkonnas see kõiketeadja, kes võiks kasvõi kõik Peter Paul Rubensi maalid peast nimetada. Sa ei väärtusta eriti sotsiaalmeediat ja sa oled suhteliselt omamoodi tüüp, mis pole üldsegi halb omadus. Just Sinusuguseid inimesi on meie hulka rohkem tarvis. Pane hullu ja näita kõigile, kuidas humanitaaria hinge võib täita.

Kui kogusid kõige rohkem vastusevariante „e”, siis palju õnne- oled Treffneri kõige kadestatavam persoon **Ülle Seevri**. Kui võtad ette mõne projekti, panustad Sa sellesse 126% ja ei jäta enne, kui oled saavutanud täiuslikkuse. Sa tead kõigest kõike ja kui Su sõpradel on juhuslikult vaja teada, kust odavat tööstuslikku alumiiniumit saab, oled Sina see, kelle poole pöörduakse. Sa tead, kus ja kuidas raha liigub ning haarad alati ahvatlevast sooduskast kinni. Võõrad kultuurid ahvatlevad Sind väga ning igal vabal hetkel sõidad puhkama, kuid alati aktiivselt ja sportlikult. Tead ka oma väärtust ja ei karda seda ka teistele teada anda. Oled kahtlemata noor Mark Zuckerberg!

Kui Sinu test kogus enim variante „f”, oled tõenäoliselt loodusklassi õpilane, sest Sa sarnaned enim **Eha Paaboga**. Sa oled otsekohene, tark ja oma alal kõva tegija. Sa võid keemiast ööd ja päevad läbi rääkida, kuid samas pole Sa ka eluvõõras. Oled alati see inimene, kelle poole sõbrad pöörduda saavad, kui midagi on valesti, sest Sa lihtsalt tead alati, mida teha. Oled tore ja oskad vahepeal nalja teha, kuid üldjoontes meeldib sulle endast jätta külma bossi muljet, kuigi sisimas oled väga südamlilik inimene.

Kui märkad, et Sinu vastustes esineb kõige rohkem variant „g”, siis õnnitleme- oled kui meie kooli *sweetheart*, **Kristiina Punga**. Oled tõeline töomesilane ja iga grupi ihaldatud emafiguur. Jagad alati kõigile nõuandeid, kuidas midagi teha, ning toetad neid igal sammul. Oled tuntud kui armas ja hooliv inimene, kelle poole kõik oma muredega pöörduvad, olgu see siis hommikul kell 6 või öösel kell 2. Armastad õppimist, ajalugu ning kõiki kultuure ja keeli, sestap sisustad nendega oma viimseidki vaba aja minuteid. Oled inimene, kelles on peidus tuhandeid varjatud talente ning kelle kappides on peidus sadu komme ja šokolaade. Vaga vesi, sügav põhi, oled hinnatud ja armastatud liige igas seltskonnas.

Kui oled kõige rohkem samastunud vastusevariantidega „h”, siis võid rõõmuga tõdeda, et sarnaned kõige enam sarmika **Uve Saarega**. Käid igal pool ringi sirge seljaga ja naeratusega, olles teadlik oma autoriteetsusest ning kõigi lugupidavusest Sinu vastu. Sa oskad ja tead elust kõike ning pole kitsi neid tarkusi ka teistega jagama. Oled kui Hunt Kriimsilm oma 9 ametiga ning Sinu jaoks on vaba aeg püha. Võid küll näida karmi inimesena, kuid Sul on soe süda ning aeg-ajalt näitad oma tõelist pehmet olemust ka teistele. Sul on potentsiaali olla igal alal edukas, näiteks stand-up koomiku või ärijuhina, ent jääd oma hingele truuks ja naudid tegelemist oma südameteemadega.

NETFLIXI FILMISOOVITUSED

ANNE-LIISA MAASIK

FILMID

Romantiline draama/komöödia

- All The Bright Places
- How to Lose a Guy in 10 Days
- Step Sisters
- Charlie St. Cloud
- To All the Boys I've Loved Before
- Call Me by Your Name
- Isi & Ossi
- Tall Girl

Märul ja põnevik

- Extraction
- Baby Driver
- The Lord of the Rings: The Fellowship of the Ring
- Jumanji (1995)
- Ocean's Eleven
- Batman Begins
- Resident Evil: Afterlife

Õudus ja thriller

- In the Tall Grass
- The Roommate
- You Get Me
- A Quiet Place
- Bird Box
- Spirited Away
- Truth or Dare
- Don't Breathe

SARJAD

Fantaasia ja Sci-Fi

- Chilling Adventures of Sabrina
- Locke & Key
- Merlin
- The Originals
- The Vampire Diaries
- The Umbrella Academy
- Lucifer
- Orphan Black
- The Order

Draama ja thriller

- The Crown
- Spinning Out
- Suits
- Dynasty
- Greenhouse Academy
- The A List
- The Society
- Baby

Komöödia

- Insatiable
- That 70s Show
- Sex Education
- The Big Bang Theory
- Friends
- Full house
- Brooklyn Nine-Nine
- Family Guy

Öine Valvur

Anonüümne rebane

On kätte jõudnud aeg, mil maailm jääb vakka
valitseb pimedus, laseb valgusel puhata.
Viimaks on rahuaeg, mis matab maha päevakära
on öö, aeg, mil Kuu võib tärgata.

Kõrgel taevas ta särab,
kuulab, mis loodusel kõnelda.
Kuulab hunte, kes talle oma muresid kurdavad,
jälgib neid, kes ammu unedes rändavad
ja neid, kes ärkvel ning vaikselt temaga räägivad.

Kuu kuulab alati, ta saladust ei reeda,
kuid abi temalt loota ei saa.
Talle millestki kõneldes võib kergendust leida
iial kedagi hukka ei mõista ta.

Nii ööst öösse Kuu väsimatult jälgib me maad
ta alati jääb kõigi üle valvama
ning üsna pea, kui Päike on taas taevas siramas,
on temalgi aeg minna puhkama.

PILTIDE AUTOR: MARIJA BLINOVA (10.D)

